

Ob osmem marcu

Parola osmega marca se je porodila v možganih revolucionark, kot sta bili Klara Zetkin in Roza Luxemburg.

Prva je popeljala žene na ulice z zahtevo: za enako delo enako plačilo, za volilno pravico; druga je to delo nadaljevala v Nemčiji dokler nemški nacizem ni uničil njenega dragocenega življenja.

»Heil« je donel nacistični pozdrav pred štiridesetimi leti, ko so nemške izvidnice prihrumele v naše mesto in je nemški škorenj začel teptati našo zemljo.

Slovenska žena je pred puškami kljubovala, za ramo ob rami se je borila z možmi in zgoraj navedene parole znala povezati in obogatiti še z zahtevo: osvoboditev domovine.

Toda, če so si ženske pravice priborile, zakaj potem še slavimo ženski praznik? Morda s tem celo posredno priznavamo, da teh pravic tudi tam, kjer so formalno zapisane, v resnici ni. Se pravi, da se je treba zanje še in še boriti, da jih obdržimo ali obogatimo.

Nič koliko napredne zakonodaje, enakopravnosti, samoupravljanja in ugodnosti smo ustoličili za ženske pri nas. Toda v marsičem smo še neučinkoviti.

O ženski sicer pogosto pišemo, toda predvsem o tisti, ki je izjemna javna delavka ali umetnica. Ne pišemo pa o tisti, ki na ta vprašanja predvsem odgovarja.

O vsakdanji delavki, uradnici, kmečki ženi, ki ravno tako dajejo svoj delež k državni bilanci in hkrati vse težje krpajo proračun svoje družine.

Ponosni na dosežke povojnih let danes često ugotavljamo, da nismo kos pogojem, ki smo si jih sami ustvarili, in navlaki, ki jo je standard prinašal s seboj zadnja leta.

Zdaj že lahko priznamo, da ni dovolj spremeniti družbeni red, rešiti ekonomsko in politično vprašanje, dokler ne osvobodimo človeka v njegovem notranjem svetu in ga obogatimo z večjo stopnjo srčne kulture in ljubezni do sočloveka. In prav zato je bila kultura ena izmed vodilnih sil vseh revolucionarjev v nenehnem, tisočletja trajajočem boju za osvoboditev malega človeka.

Današnja generacija se ne spominja grozot druge svetovne vojne, često tudi ni dovolj in pravilno informirana. Toda v 33 letih, odkar je bila sprejeta deklaracija človekovih pravic, se je v svetu ponovno nagrmadilo veliko grozot. Na dnevnem redu so krvava obračunavanja med narodi, upori in zatiranja. V teh 33 letih so skoraj nepretrgoma plemenele na našem tragičnem planetu vojna za vojno z vsemi krutostmi in barbarstvom, ki vojno spremljajo. In otroci mnogih dežel se še vedno rojevajo v zrak, zastrupljen z grozljivo atomske smrti vsemu živemu.

Svet je postal majhen, v marsičem smo na tekočem in prav zato ne moremo brez prizadetosti gledati izpod svojega mirnega krova, kaj se godi v njem.

Trideset členov ima deklaracija človekovih pravic, a kako daleč smo še od prvega, ki pravi:

»Vsi ljudje se rodijo prosti in imajo enako dostojanstvo in enake pravice. Obdarjeni so s pametjo in bi morali ravnati drug z drugim kakor bratje.«

Kako daleč je od tega mati v deželah, kjer danes divjajo vojne: Palestina, Kampučija, Afganistan, Iran, Irak. Pa v deželah Latinske Amerike in Afrike in še bi lahko naštevali medtem, ko jo zasipajo bombe, izdelane po vseh izsledkih moderne tehnike, rušijo bolnišnice in šole ter ubijajo najdražje – njene otroke.

Kako daleč je od tega mati v deželah, kjer kosi lakota zaradi suše, potresov, vojn pa tudi po krivdi odnosov med velesilama.

Z vso prizadetostjo se moramo poglobiti v probleme in trpljenje ljudi v svetu. Le tako bomo bolj znali ceniti svoj praznik.

In kaj si še želi žena ob osmem marcu 1981.

Nič takega, da se ne bi dalo izpolniti – uresničiti. Ne želimo popivanja. To nam je bilo dolga leta po vojni tuje. Praznik smo potrjevale z delom. Želimo si le to, da ne bi bilo pomembno ali si moški ali ženska, ko delaš, ko ustvarjaš, ko prispevaš po vseh svojih močeh k sreči in svobodi za svoj dom, ožji pa tudi širši. Pa še to, da bi tudi na vodilna mesta zaposlovali žene. Vraj tam, kjer so že bile. Je ta želja majhna ali velika? Se zdi komu prevelika?

Osmi marec, dan boja za enakopravnost žene doma in v svetu naj bi čimprej postal preteklost.

Pozdravljen prihajajoči osmi marec, praznik spomina na končani boj žena za človekovo dostojanstvo.

MARICA BREJC

Veselje na križkem ribniku

Mnogi mlajši in tudi starejši občani so letošnje podaljšane zimske šolske počitnice izrabili za drsanje na zaledenelih vodah. Pravo veselje je šolarjem ponudil tudi zamrznjeni ribnik na Križu, kjer se je ob sončnih dnevih zbralo tudi po sto mladih, ki so preizkušali svoje veščine v hokeju in drsanju.

Pogrešali pa so organiziran tečaj oziroma vadbo drsanja. O tem kaže razmisliti v prihodnje, saj imata drsanje in hekej v Kamniku lepo tradicijo. Za osvežitvev spomina – prvo hokejsko tekmo so v Kamniku odigrali leta 1928 na Nevljici. F. S.

● S seje OK zveze komunistov

Kratki stiki v delegatskem sistemu

Priloge in oblikovanja planskih dokumentov za novo srednjeročno obdobje smo se v naši

Obisk delegacije Zveze sindikatov Jugoslavije

V okviru priprav na bližnjo sejo predsedstva zveze sindikatov Jugoslavije in letošnje konferenco ZSJ je sodil nedavno obisk delegacije Zveze sindikatov Jugoslavije, ki jo je vodil Ševčet Jašari, v naši občini. V dopoldanskem delu se je delegacija s predstavniki družbenopolitične skupnosti oziroma občinskih družbenopolitičnih organizacij pogovarjala o družbenoekonomskih razmerah v naši občini, s posebnim poudarkom na socialni politiki, družbenem standardu in gibanju cen. Delegacija je obiskala še delovno organizacijo Titan, kjer so posebno pozorno govorili tudi oblikovanju sklada skupne porabe delovne organizacije ter trošenju denarja iz tega sklada.

občini pravočasno in odgovorno lotili. Toda, kot v večini slovenskih občin, je tudi pri nas prišlo do zapletov pri podpisovanju samoupravnih sporazumov za financiranje interesnih dejavnosti zaradi spremenjenega načina obračunavanja prispevnih stopenj. Zato so na zadnji seji kamniških komunistov osrednjo pozornost namenili oceni sprejemanja samoupravnih sporazumov ter ob tem analizirali tudi učinkovitost komunistov v delu delegatskega sistema.

O tem, da v delu delegatskega sistema – tako za občinsko skupščino kot za skupščine interesnih dejavnosti – ni kot bi moralo biti, govorijo že sklepi te konference, s katerimi lahko odpravimo napake in pomanjkljivosti. V ožvirjanje delegatskega sistema se namreč ne bodo vključili le socialistična zveza, občinska skupščina in sindikat, ampak tudi zveza komunistov – tudi komunisti so namreč odgovorni za dobro in učinkovito delo delegatskega sistema.

In katere so najočitnejše pomanjkljivosti? Razpravljalci na konferenci komunistov so nanje jasno opozorili. Sklepnost na zborih občinske skupščine ni vedno navdušujoča, zlasti v zboru združenega dela je v zadnjem času veliko preveč neopravičenih izostankov. Tudi razprave bi lahko bile živahnejše. V skupščinah interesnih dejavnosti zbor uporabnikov še preslabo uveljavlja svoje pravice in dolžnosti. Izvršilni odbori skupščin interesnih dejavnosti vse bolj postajajo podaljšana roka strokovnih služb, ki pogosto premalo odgovorno poskrbijo za informiranje, za prava, delegatom razumljiva gradiva. Da je temu res tako, potrjuje prav vrsta namigovanj in težav ob sprejemanju samoupravnih sporazumov interesnih dejavnosti, saj strokovne službe – tako v občini kot v republikli – niso jasno povedale, kaj pomeni nov način obračunavanja prispevnih stopenj in kakšne so posledice. Ker tega ni bilo, so v delovnih organizacijah računali vsak po svoje – pravega rezultata oziroma dejanske vsote, ki jo bo-

do namenili za interesne dejavnosti, pa skoraj nikjer niso prav izračunali.

Ob tem se ponuja še drugo razmišljanje: ali smo pri planiranju dovolj mislili na razvoj življenjskega okolja (krajevnih skupnosti, družbenih in gospodarskih interesnih dejavnosti) ali smo še vedno razmišljali le o investicijah, ki naj bi jih uresničili znotraj tovarniških zidov.

»Zavedati se moramo, da mora dogovarjanje postati sistem našega dela, če se borimo za napredek samoupravne socialistične družbe. Zato imamo delegatski sistem, v katerem se moramo komunisti angažirati in boriti, da bodo ocene dela boljše.« je med drugim dejal v razpravi predsednik občinske konference ZK Kamnik Kazimir Keržič.

JANA TAŠKAR

Ministrska konferenca zunanjih ministrov neuvršenih držav v indijskem New Delhiju svetovno politično dogajanje ni pretresla s šokantnimi sklepi in končnimi dokumenti. Svetovni tisk ji je v povprečju odmerjal dobršen del svoje pozornosti, tako pač, kolikor bi lahko po njegovem mnenju gibanje neuvršenih mednarodno politično dogajanje utegnulo presenetiti. Presenečenj pa ni bilo, vsaj ne takšnih, ki bi po vzhodnih ali zahodnih merilih zaslužila debel časopisni naslov. Razen v primerih in ugotovitvah neuvršenih, ki bi ob primerni politični intonaciji utegnili prinesiti pozitivne točke v medsebojnem (ne) dogovarjanju.

Predvsem pa se zunanji ministri 95 neuvršenih držav iz New Delhija niso vrnili s poročili o razpadu gibanja, ki po beograjski konferenci neuvršenih leta 1961. že prehaja v svoje tretje desetletje. Že sama dolžina »življenja« neuvršenega gibanja je bila nekdanj (in je verjetno še sedaj) presenečenje, še zlasti

Neuvrščeni niso poligon velesil

ker že v svojih začetkih protikolonialnega, protimperalističnega in antiblokovskega boja ni hotelo v naročje velesil. Zato niti ne čudijo stalne govornice, ki se seveda najbolj pogosto pojavljajo ob takšnih ali drugačnih srečanjih neuvršenih, češ da gibanje razpada zaradi progresivnih ali drugačnih sil znotraj skupnosti neuvršenih.

Nihče pa po sedanjem srečanju v indijskem glavnem mestu ne more zanikati, da znotraj neuvršenih ni razlik in svojeglavih mnenj. Prej bi bil namreč absurd in nesmiselnost gibanja, če bi mogli in hoteli med skoraj sto državami, ki se ponašajo z izredno raznolikim notranjim družbenim, ekonomskim, socialnim, kulturnim ustrojem do potankosti uskladiti stališča. Kdo bi namreč še lahko resno računal na nekakšno interesno gibanje, ki v sedanjem svetovnem položaju uspe »presenetiti« svet s svojimi neverjetno soglasnimi sklepi?

Prav zato v končnih dokumentih ni izrecne obsodbe ene ali druge velesile, temveč so jasno nakazana žarišča mednarodne napetosti in oblikovane skupine, ki naj bi poskušale rešiti položaj, denimo, na Bližnjem vzhodu. In končno so pokopane vse špekulacije o naravnem zavezništvu z eno izmed velikih sil. Ali kot je zapisal eden izmed francoskih časopisov: neuvrščeni niso resonančna skrinja, v kateri bi odmevalo dvobojevanje velesil.

J. KOVAČIČ

Pod to sliko smo hoteli napisati: končno TV pretvornik na Veliki planini! Vendar kaže, da štiriletnih zgod in nezgod okrog tega pretvornika še ni konec in se sprejem televizijskega sporeda v dolini Kamniške Bistrice še ne bo izboljšal. Decembra lani so v dokaj težkih vremenskih razmerah postavili jekleni stolp za anteno. Po mesecu in pol pa je investitor, RTV Ljubljana, ugotovil, da stolp ni dobro izdelan in ga bo treba podreti. Dodati je treba le še to, da je denar za pretvornik že leta 1976 prispevala krajevna skupnost Kamniška Bistrica, delno pa tudi Godič in Kamnik. Komentar je odveč, vprašanje, kdo je za tako ravnanje z družbenimi sredstvi odgovoren, pa ni odveč. F. S.

Dogodki med NOB v kamniški občini

V počastitev 40-letnice vstaje slovenskega in jugoslovanskih narodov ter narodnosti želimo obuditi spomin na nekatere dogodke iz narodnoosvobodilnega boja, ki so se zgodili na območju naše občine.

Prikaz dogodkov naj nas ponovno spomni na najtežje čase, ki jih je prestajal slovenski narod v boju za svojo ohranitev in obstoj, za lepše in človeka vredno življenje.

Dogodki narodnoosvobodilnega boja naj nam bodo tudi v bodoče kažipot, kako se moramo pripravljati na našo obrambo in splošni ljudski odpor. Zadržanje naših ljudi med NOB pa naj nas spremlja tudi v našem vsakodnevnem življenju, v boju za uresničitev stabilizacije, za nov napredek in razvoj naše občine, republike in federacije.

Leto 1942

Dne 19. februarja je prišel s skupino 12 partizanov na Kamniško narodni heroj Matija Blejc-Matevž, ki je bil do tega časa v Cankarjevem bataljonu na Gorenjskem. Matija Blejc je bil teden dni pri Španovi družini oziroma Valentinu Pestotniku v Spodnjih Palovčah. Njegovo delovanje je bilo povezano s sklepi pokrajinskega komiteja KP Slovenije 17. januarja o ponovni oživitvi NOB z novimi partizanskimi enotami.

Leto 1943

Pozimi 1943-1944. leta je delovala blizu sv. Primoža nad Črno partizanska tehnika. Tehniko so januarja 1944 preselili v bližino Kužne v vasi Oševke.

Dne 2. februarja je Rdeča armada zlomila nemško vojsko pri Stalingradu. Ta velika zmaga pomeni preokret v drugi svetovni vojni. Vest o zmagi nad takrat nezadržno in nepremagljivo armado je odmevala širom po svetu. Z navdušenjem smo jo sprejeli tudi partizani na Kamniškem. Med ljudmi je ta zmaga povečala zaupanje v maloštevilno partizansko vojsko in uspešen obračun z okupatorjem.

Dne 19. februarja so domači izdajalci - raztrganci vohunili za partizani v Palovčah. Med svojim divjanjem v vasi so zverinsko ubili Ivano Bernot po domače Bregarjevo Johano. Tega dne so aretirali Ivana in Franceta Slaparja po domače Jurčeto. Oba so mučili in kasneje ustrelili. Ivana 24. aprila 1943. v Zimcu pri Škofji Loki, Franceta pa 18. julija istega leta v Moravčah.

Leto 1944

Dne 1. februarja so borci Šlandrove brigade napadli nemško postojanko v Motniku in jo po uspešnem boju tudi zavzeli. V tem boju je padel namestnik komandanta 2. bataljona Rudi Korat - Džek.

Dne 8. februarja so Nemci iznenada napadli partizane v predelu Tuhinjske planine imenovanem na Osekih. Nemci so prišli prek Menine planine, od koder jih borci Šlandrove brigade niso pričakovali. V neenakem spopadu je na planini obležalo 36 borcev. Kasneje so bili pokopani v skupnem grobu v Tuhinju.

Dne 10. februarja so borci dela Šlandrove brigade napadli Nemce na Pšajnovici. Partizani so zvedeli, da Nemci ropajo in kradejo živež po vasi. Njihov napad je presenetil Nemce, ki so bežali v dolino do Šmartnega v Tuhinjski dolini. V spopadu je bil težko ranjen partizanski mitraljezec Franc Mali, doma iz Snovika v Tuhinjski dolini.

Dne 17. februarja je bil ustanovljen kamniško zasavski odred. Vanj so bili vključeni v glavnem borci Šlandrove brigade. Odred je bil ustanovljen z namenom, da bi omogočil nemoteno zvezo med ozemljem na levem bregu Save in takoimenovano ljubljansko pokrajino, kamor so odhajali številni novi borci, zlasti iz Štajerske.

Dne 19. februarja so Nemci napadli Šlandrovo brigado na cesti med Duplico in Šmarco. Nemce je presenetil prihod partizanov na območje med Kamnikom in Domžalami, kjer do tega časa ni bilo večjih partizanskih enot. Šlandrovci so skušali mobilizirati čimveč mladih za partizane, ker bi sicer morali oditi v nemško vojsko. Nemci so namreč objavili splošno mobilizacijo, čeprav bi tega ne smeli storiti. Težak položaj na bojiščih so skušali reševati tudi z mobilizacijo slovenskih fantov, ki so jih kasneje pošiljali zlasti na zahodno fronto v Francijo.

Februarja leta 1944 je pripravila Šlandrova brigada zasedo v tesni dolini Bilske v Zajasovniku pri Motniku. Partizani so presenetili močno nemško kolono in v spopadu ubili 40 Nemcev.

Februarja meseca je začela delati partizanska tehnika v vasi Rudnik blizu »Krajevih smrek«. Tu je delovala vse do septembra 1944. leta, ko so jo preselili v Kamniško Bistrico.

V tem mesecu se je zadrževalo vodstvo okrožne varnostno obveščevalne službe blizu vasi Ravne v Tuhinjski dolini. Služba je uspešno zbirala podatke o delovanju okupatorja in domačih izdajalcev belogradistov.

Dne 20. februarja je pod Slapmi nad Dreto padel namestnik komandanta Šlandrove brigade Tomaž Novak - Srečo. Srečo je bil doma iz znanega kraja Zlato polje. Med borci je bil zelo priljubljen in spoštovan. Velik ugled si je pridobil zlasti med domačimi borci in ljudmi na Kamniškem.

V zimi 1944-1945 je v vasi Pšajnovica blizu domačije Krpeca delovala okrožna partizanska tehnika.

Leto 1945

Dne 7. februarja so Nemci na Korešici v Kamniški Bistrici ubili 6 ljudi, med njimi so bile tri ženske in en otrok.

Dne 12. februarja so Nemci obesili 100 talcev v Frankolovem. Med tragičnimi žrtvami je bil Alojz Polavšek, po domače Brlc iz Sovinje peči nad Selami. Polavška so Nemci ujeli kot partizana. Že 15. oktobra 1944. leta so mu pobili vso družino z otroki, starimi od sedem do štirinajst let in vse zažgali skupaj z domačijo.

Dne 13. februarja so belogradisti napadli partizanske terenske bunkerje, ki so bili blizu vasi Veliki hrib v Tuhinjski dolini. Med napadom sta padla Jože Semprižnik-Ljubo, sekretar okrajnega odbora SKOJ in partizanski kurir Janez Hribar - Tone.

Dne 24. februarja so borci dela Šlandrove brigade napadli belogardiste na Lazah pri Tuhinju. Tega dne so belogardisti smrtno ranili Franca Berleca, po domače Zajčevega očeta, ki je umrl 26. februarja.

Februarja je začela delovati pri Sv. Vidu v Tuhinju pokretna bolnica.

FRANC HRIBAR-LOVRO

Premalo strokovnjakov

Ob koncu preteklega leta je bilo v naši občini zaposlenih več kot 40 odstotkov prebivalcev oziroma 12222 delavcev, kar je 2,2 odstotka več, kot je bilo zaposlenih pred začetkom minulega srednjeročnega obdobja. To pomeni, da pri zaposlovanju nismo prekoračili načrtov.

Zato pa pri zaposlovanju lahko ugotavljamo drugo slabost, saj se kadrovska struktura zaposlenih v zadnjih petih letih ni izboljšala. Prej nasprotno. To pomeni, da se je povečevalo neskladje med potrebami združene dela po strokovno usposobljenih delavcih in razpoložljivimi novimi delavci. Če delovna organizacija ne more dobiti delavca, kakršnega potrebuje, pač zaposli človeka z manj primerno strokovnostjo.

Za novo srednjeročno obdobje je predvidena 2,2 odstotna rast zaposlovanja, ki je usklajena z naravnim prirastkom. Če smo v

preteklih letih ugotavljali razkorak med rastjo zaposlovanja, sprejeto z družbenim planom in kadrovskimi načrti združene dela, zdaj odstopanj ni. Kadrovske načrti delovnih organizacij predvidevajo le 2,1 odstotno rast zaposlovanja: v petih letih naj bi na novo zaposlili 1298 delavcev oziroma 260 vsako leto, za nadomestne zaposlitve (upokojitve, odselitve in podobno) bi potrebovali 2007 delavcev oziroma 401 vsako leto.

Večji del novih delavcev bomo dobili iz šol, nekaj pa jih bo tudi iz širšega območja ali iz drugih republik, saj se del mladih po končanem šolanju zaposli v Ljubljani ali drugje.

Da bi v združenem delu naše občine v prihodnjih letih izboljšali strukturalno neskladje, delovne organizacije z večjo pozornostjo načrtujejo izobraževanje ob delu. Hkrati pa naj bi kvalifikacijsko strukturo izboljšali ta-

ko, da bodo zaposlovali delavce s primerno strokovno usposobljenostjo.

Nezaposlenosti v naši občini skoraj ni in na skupnosti za zaposlovanje so kot iskanci zaposlitve prijavljeni v glavnem težje zaposljivi ljudje. Razmerje med številom brezposelnih in številom zaposlenih je manjše od enega odstotka. Nezaposlenosti tudi za to srednjeročno obdobje ne predvidevamo.

Seveda pa ob vsem tem upoštevati tudi druge kvalitativne cilje gospodarske rasti: poleg produktivnega zaposlovanja, novih naložb v sodobnejšo tehnologijo, pravega razmerja pri zaposlovanju v gospodarstvu in negospodarstvu ob treba poskrbeti za čim manj izostankov z dela, za primerno nagrajevanje, dobro organizacijo dela in ne nazadnje za načrtno kadrovske štipendiranje mladih v usmerjenem izobraževanju.

J. T.

● Analiza vzgoje in izobraževanja

Največ »enk« v matematiki

Iz poročil, ki so jih za široko razpravo pripravile službe Zavoda za šolstvo SR Slovenije, lahko potegnemo ugotovitve, da so doseženi rezultati v vseh vzgojno-izobraževalnih organizacijah v naši občini boljši, kot so bili v preteklih letih. Da pa se kljub temu še pojavljajo kronične napake, ki naj bi jih čimprej odpravili.

V preteklem šolskem letu je centralne in podružnične šole v naši občini obiskovalo 3129 učencev, od katerih jih je šolsko leto uspešno zaključilo 3102 oziroma 99,14 odstotka učencev.

En učenec je razred izdelal s popravnim izpitom, 27 učencev pa ponavlja razred. S tem se je učni uspeh osnovnošolcev v občini izboljšal za 0,71 odstotka. Upadlo je tudi število negativnih ocen, največ »enk« pa je v matematiki, slovenščini, angleškem jeziku itd. Zanimiv je še drug podatek, in sicer, da je največ nezadostnih ocen v petih razredih, sledijo sedmi in šesti razred, medtem ko je na nižji stopnji osnovnošolskega izobraževanja število nezadostnih ocen v povprečju precej manjše.

In katere so »kronične bolezni«? Tudi iz teh poročil veje ugotovitev, da niso bili uresničeni vsi načrti, ki zadevajo vzdrževanje, adaptacije in izboljšavo šolskih prostorov. Kadrovska problematika je še vedno prisotna: v osnovnih šolah še vedno dela osemnajst delavcev, ki niso primerno strokovno usposobljeni, kar seveda govori tudi o šibki štipendijski politiki. Finančne težave osnovnih šol se odražajo pri skromnejšem bogatstvu učnih pripomočkov, opremljanju tehničnih delavnic, dopolnjevanju šolskih knjižnic, pri kulturni dejavnosti in podobno. Še vedno je premalo strokovnjakov, ki bi

otrokom pomagali spoznavati tehnične dejavnosti. Interesne dejavnosti obiskuje 2327 otrok, kar je razmeroma lepo število, vendar pa je še vedno premalo otrok vključenih v tehnične interesne dejavnosti. Tudi dopolnilni pouk še ni dosegel željenega števila ur, posamezne šole pa ga za nekatere predmete sploh niso imele.

Prehrano, ki je bila doslej vse kaj drugega kot razveseljiva, bo razrešila kuhinja v izobraževalnem centru.

Očitno pa se ob vsem tem čimprej lotiti tudi uvajanja celodnevne osnovne šole, ki je pomemben temelj usmerjenega izobraževanja. V občini se na nobeni osnovni šoli ni celodnevne pouka in ker v občinskem središču za tako obliko izobraževanja ni prostora, velja podpreti predloga občinskega izvršnega sveta in zavoda za šolstvo, naj bi celodnevno osnovno šolo začeli uvajati najprej na podružničnih šolah. Še zlasti, ker vemo, da so šole na oddaljenih območjih gibalno gospodarskega in družbenega življenja krajevnih skupnosti. Za odpravljanje naštetih pomanjklivosti naj šole - tak je sklep izvršnega sveta - pripravijo akcijske programe, vključno z nosilci nalog. Pri tem ne smejo prezreti samoupravne organizaci-

ranosti osnovnih šol, ki je na papirju sicer dobra, v praksi pa marsikdaj še škriplje.

Pri delu vrtcev je največjo težavo predstavljala prostorska stiska, zapletov tudi pri kadrih ni manjkalo, pa tudi organizacija dela ni bila vedno najboljša. Z nekaterimi kadrovskimi spremembami so se razmere že izboljšale. Da bi v varstvo vključili čim več predšolskih otrok, bo treba v prihodnje vzpodbujati družinsko varstvo, število otrok, vključenih v varstvo pa se bo v prihodnjih letih nekoliko povečalo tudi z načrtovanimi gradnjami novih vrtcev.

Pri srednješolskem izobraževanju prostori niso več problem, učni uspeh je primeren, dijaki so aktivni v interesnih dejavnostih. Večji problem pa so kadri, saj tudi tu vsi delavci nimajo primerne strokovne izobrazbe, nekoliko šibko je tudi samoupravno življenje. S posebno pozornostjo pa bi veljalo spregovoriti o precejšnjem osipu učencev.

Poročila obravnavajo tudi uspehe in probleme kamniške glasbene šole, zavoda za usposabljanje invalidne mladine ter izobraževanje odraslih, kjer je prav tako nekaj slabosti, ki bi jih veljalo čimprej odpraviti.

J. T.

DOPISUJTE

V KAMNIŠKI OBČAN

Kragujevcu. Samoupravno sporazumevanje je tudi osrednja tema letošnjega srečanja, samoupravljalcev saj bo o njem spregovorila večina delegatov iz vse Jugoslavije.

● Neustavljiva rast drobnoprodajnih cen

BEOGRAD - Po ugotovitvah zveznega zavoda za statistiko so se drobnoprodajne cene v januarju povečale za 8,4 odstotka, primerjavi z lanskim decembrom. To je po sedanjih podatkih najvišja rast cen, ki so jo zabeležili v enem mesecu vse od leta 1956. Prej. Glede na povprečje v letu 1980 so bile januarja cene višje za 27,1 odstotka, v primerjavi z lanskim januarjem pa kar za 46,9 odstotka.

● Za razvoj manj razvitih 277 milijonov

BEOGRAD - Po sedanjih načrtih naj bi stalna sredstva sklada za manj razvite v obdobju 1981-85 znašala 277,855 milijonov dinarjev, od tega pa naj bi nekaj več kot 113 milijonov dinarjev dobili z združevanjem dela in sredstev. Slovenija naj bi v letih 1981-85 v omenjeni sklad prispevala 39,419 milijonov dinarjev, kar je približno 17 odstotkov.

Od vsepovsod

● Uspešna družbenopolitična akcija

LJUBLJANA - Široka družbenopolitična akcija ob podpisovanju samoupravnih sporazumov o temeljnih planov sisov družbenih dejavnosti je bila zelo uspešna in ni škodila samoupravnom dogovarjanju ter sporazumevanju, so ugotovili na seji predsedstva republiške konference SZDL. Prav tako ugodno so člani predsedstva ocenili poročilo o delu republiškega sveta za mednarodne odnose, ki se bo letos največ posvečal odnosom s sosedi in deželami v razvoju.

● O podražitvah naj razpravljajo najprej delavci

LJUBLJANA - Glavne vzroke za tako veliko povečanje cen, kot jih beležimo v nekaj zadnjih mesecih je treba iskati predvsem doma, saj v delovnih organizacijah težav povečini ne rešujejo z boljšim gospodarjenjem, temveč z višjimi cenami. Ob tej ugotovitvi je slovenski izvršni svet sklenil, da skupnosti za cene v bodoče predloge za podražitev sploh ne bodo obravnavale, če o tem ne bodo predhodno razpravljali delavci. Vsi bi se namreč morali zavedati, da z višjimi cenami vplivajo na splošni in osebni življenjski standard.

● Izreden skok proizvodnih cen

BEOGRAD - Proizvodne cene so bile v letošnjem januarju za devet odstotkov višje kot v lanskem decembru. Najbolj so se v tej verigi podražitev podražili reprodukcijski materiali in sicer za 10,8 odstotka. Kot je ugotovil zvezni zavod za statistiko, se je v januarju rekordno podražil žagani les in plošče (za 116,4 odstotka), kopanje premoga za 41,1 odstotka, izdelovanje končnih lesenih izdelkov za 25,7 in predelava nafte ter zemeljskega plina za dobrih 21 odstotkov.

● Ni prostora za sovražno dejavnost

BEOGRAD - Varnostni položaj v Jugoslaviji je dober, kajti delovni ljudje obsojajo vse poskuse sovražne dejavnosti proti samoupravni sistemu, je ugotovilo predsedstvo SFRJ v razpravi o nekaterih aktualnih vprašanih varnosti in splošne ljudske obrambe.

● Dogovarjanje je edina pot za hitrejši napredek

KRAGUJEVAC - Samoupravno sporazumevanje in družbeno dogovarjanje sta edina pot urejanja gospodarskih, družbenih in socialnih odnosov v samoupravni družbi, so poudarili na plenarnem zasedanju 13. srečanja samoupravljalcev Rdeči prapor, ki je bila v

KAJ SMO IN KAJ BOMO GRADILI S SAMOPRISPEVKOM

(Nadaljevanje s 3. strani)

Izvršni svet je na svoji zadnji seji sprejel odlok o zazidalnem načrtu Novega trga, katerega bi naj potrdila tudi občinska skupščina na svojem zasedanju 25. 2. 1981. S tem bi končno dobili osnovna izhodišča, ki jih LUZ oz. urbanistični zavod potrebuje za načrt zunanega izgleda stavb, ki naj bi stale na področju Novega trga.

Notranjost je za enkrat vprašljiva le, ko gre za povezave posameznih prostorov. Omenil bi nekatere pripombe na prvotni program zdravstvenega doma, ki nam očitajo, da bo imel samo Dispanzer za borce 11 prostorov, in kako si predstavljamo takšen luksus. Nihče pa ni pogledal, kateri so ti prostori. Sedanji dispanzer ima 9 prostorov, torej le ena ordinacija in ena sestrska soba bo več. Vračunan je vetrolov, čakalnica, dve stranišči, sestrska soba, večnamenski prostor, ordinacija, skupno enako število prostorov. Ta dispanzer je mišljen kot pediatrični dispanzer z dvema ordinacijama. Torej ne gre za širjenje, temveč le za funkcionalno ureditev prostora.

ZD naj bi se gradil čim hitreje, kar je osnovna želja. Vsako zavlačevanje z gradnjo bo imelo za posledico dodatne podražitve. Ko govorimo o 14 starih milijardah, govorimo o cenah iz leta 1980. Ta cena se bo revalorizirala z ozirom na redne podražitve, z revalorizacijo osebnih dohodkov se bo povečala vsota iz prispevne stopnje. Vsekakor ZD ne bo stal le 14 milijard, temveč 18 do 20, kot je planirano. Da izpolnjujemo program preventivnega dela v zdravstvu, lahko potrdimo z organizacijo ambulant v Komendi, tako zobozdravstvene kot splošne medicine. Tudi v Lazah bi naj napravili podobno ambulanto. Želimo razširiti tudi zobozdravstveno službo, zato smo v dogovoru s posameznimi delovnimi organizacijami, da bi jim omogočili zobozdravstveno varstvo tam, kjer imajo prostore, katerih v ZD nimamo. Tudi v novem ZD jih verjetno ne bomo imeli toliko, da bi vsaka delovna organizacija lahko imela svojo zobno ordinacijo, ampak bo potrebno kombinirati.

S programom širimo predvsem preventivno dejavnost in specialistične dejavnosti. V preventivni dejavnosti želimo vključiti tudi vse specifične preglede in specialiste potegniti v Kamnik, da bodo ljudje lažje in hitreje prišli do ustreznih specialističnih storitev. Kljub prostorski stiski smo že uspeli zaotovati v Kamniku nevropsihiatrično in okulistično službo. Čakamo na organizacijo prednostne ordinacije na Kliničnem centru v Ljubljani, kjer naj bi nam zagotovili začasno ortopeda, dokler v Kamniku ne bi imeli ustreznih prostorov v novem zdravstvenem domu.

Zdravstvo približujemo občanom

Morda še nekaj besed o varstvu bolnikov na domu. Pripombe so bile, ker planiramo ojačanje patronažne službe z dvema zdravnikoma in laične negovalke na domu, kar v Sloveniji še ni dobro vpeljano. Očitajo nam, da potem ne bomo potrebovali tako velikega zdravstvenega doma. Gre pa za to, da bi zajeli tiste bolnike, ki so doma nepokretni in so potrebni ustrezne nege, dostikrat pa so popolnoma brez nege. Prav ti bolniki dostikrat povzročijo zelo močan odliv denarja za specialistične storitve in hospitalizacijo ali podaljšano bivanje v bolnišnicah na račun socialnih hospitalizacij. Pogosto na vse mogoče načine poskušamo preprečiti specialistične službe, da nam pacienta

obdrže dalj časa v bolnišnici, ker v domačem okolju nima oskrbe. Načrtujemo dispanzer za sladkorne bolnike, ki jih je okoli 800 in bi z dispanzerjem zmanjšali njihove težave v zvezi z zagotavljanjem nujnega specialističnega zdravstvenega varstva, ki ga vsak bolnik potrebuje. Z organizacijo nevropsihiatričnega dispanzerja oz. dispanzerja za metalno higieno pa bi končno dobili še zadnji oddelek, ki ga vsak OZD mora imeti, da lahko obstoja, pa ga mi nimamo.

Problemi šolskih ambulant in dispanzerja so bolj ali manj poznani. Naša glavna naloga je, da še ponovno pozovemo občane, da vidijo svojo veliko odgovornost v trenutku, ko se odločajo za samoprispevek, če se želijo odločiti za boljše zdravstveno varstvo.

Ali bo pri tej gradnji mogoče manj potrošiti, če bi uporabili projekte kakega drugega, že zgrajenega zdravstvenega doma.

dr. DOPLIHAR: Ko smo začeli govoriti o novem zdravstvenem domu je posebna komisija obiskala nekaj ZD v Sloveniji. Ogledali smo si ZD v Velenju, Šiški, Trbovljah, Hrastniku, Zagorju, Novem mestu in Novi Gorici. Prenos projekta bi prišel v poštev, vendar samo pod pogojem, da bi ga lahko prilagodili na 4500 m². Najbolj funkcionalen je ZD v Hrastniku, vendar je za nas premajhen. Z dozidavo bi pokvarili celoten izgled. Njegov projektant ing. Stražar in SKG Kamnik, ki je tudi med bodočimi projektanti našega ZD, bo verjetno lahko te elemente ZD vključil.

Želeli smo, da bi eventualno s tem znižali stroške gradnje, saj so ti stroški precej visoki, 900 milijonov, vendar doslej nismo našli ustreznega predloga. Videli pa bomo, kaj nam bodo projektanti (5 projektantskih organizacij je prišlo v ožji izbor) predlagali, saj lahko predlagajo tudi eno od prejšnjih rešitev, pri čemer bi prišli do prihranka. Na najnižje možne stroške smo šli že zaradi tega, ker je bila prvotna velikost ZD po željah posameznih služb 6.500 m², skupaj z Lekarno, ki naj bi zasedla le 500 - 600 m². Idejni načrt bo tak, da bo zagotovil celovitost tudi v primeru obgraditve.

Vrnimo se še enkrat v krajevne skupnosti. Prej smo rekli, da so bile doslej v glavnem vsa sredstva usmerjena v komunalno dejavnost in da bo tudi v novem srednjoročnem obdobju spet na površju komunalna infrastruktura. Zaradi bolj jasne predstave našejmo najbolj občutljiva področja, kjer bo samoprispevek dragocen, čeprav bodo s prostovoljnimi delom marsikje tudi veliko pripomogli, da bodo rezultati doseženi.

ZAJČEVA: Kamniška krajevna skupnost, ki jo komunalno ureja komunalna skupnost, ima pretežna sredstva namenjena za to dejavnost tudi v naslednjem obdobju, čeprav bi jih morda lahko kam drugam usmerila. S sporazumom bi se lahko dogovorili o tem s katero drugo interesno skupnostjo. Prav tako Duplica, kjer je majhno območje z velikim številom prebivalcev in so ta sredstva dokaj velika. Takšne krajevne skupnosti, ki so, kljub temu, da so sedaj precej namenjene za program razvoja KS, urejale predvsem komunalno dejavnost in sredstev niso vključevale v druge namene. Zunanje KS, ki so komunalno slabše razvite, bodo verjetno samoprispevek v celoti uporabile za urejanje komunalnih naprav in nujnih prostorov za normalno funkcioniranje KS. Tako npr. Volčji potok, Godič, Kamniška Bistrica, Črna nimajo najosnovnejših prostorov, da bi lahko delali. Vendar v tem obdobju ne morejo iti v novogradnje, ker so take naložbe omejene.

● Tuhinjsko cesto smo zgradili tudi s pomočjo samoprispevka

Vsa dolina se je prebudila

Z denarjem, ki so ga naši občani zbirali s krajevnim samoprispevkom, so vrsto let bogatili razvoj krajevnih skupnosti in celotne občine. V obdobju gospodarske stiske in stabilizacijskih prizadevanj pa hitrejšega razvoja in dvigovanja življenjskega standarda brez prispevka delovnih ljudi in občanov skoraj ne moremo pričakovati. Zato bo naša odločitev za prihodnji samoprispevek odločujočega pomena.

Teško bi našli vse dosežane pridobitve, za katere smo velik del denarja zbrali v

zveze so dosti bolj ugodne. Tu sem zelo zadovoljna. Imam le dom, družino in mir. Tudi otroci si ne želijo v mesto. Veliko nas je cesta zadržala v dolini in privabila veliko novih.

JOŽE SEMPRIMOŽNIK, Motnik: »V Motniku je kljub novi cesti počasnejši razvoj kraja. Velika ovira je prelaz Kozjak, ki nas še vedno ločuje od Kamnika in imamo bližje ter ugodnejše zveze z Vranskim. Po dolgoletnem upadanju števila prebivalcev, je letošnje leto le prelomnica, saj je začelo zopet naraščati. Pokazale so se tudi nove možnosti razvoja kmetijstva, gozdarstva in kmečkega turizma, kar bo brez dvoma naš kraj ponovno oživilo.«

JOŽICA KALIŠNIK, Špitalič: »Lahko smo zadovoljni, saj nam je cesta omogočila boljše povezanost s Kamnikom, vendar si želimo, da v prihodnje tudi Kozjak ne bi bil več pregrada med krajevnima skupnostima na koncu doline s centrom. To bi bilo verjetno že uresničeno, če bi se pri načrtovanju te pomembne ceste nekoliko bolj zavzeli in zagotovili v republiki zadostna sredstva za izgradnjo projekta po najustrežnejši inačici.«

In kaj menijo v dolini o samoprispevku?

JANKO TREBUŠAK

štirih dosedanjih samoprispevkih, v posameznih krajevnih skupnostih, kjer so denar pogosto obogatili z delom in dodatnimi prispevki, denimo cesto skozi Podgorje, Tuhinjsko cesto, novi vodovod v Kamniku ter šolske in vzgojno-varstvene ustanove.

Cestna povezava Tuhinjske doline, njenih vasi in zaselskov, s Kamnikom ter Štajersko je brez dvoma vrnila življenje številnim izumirajočim krajem. Kar pa je še zlasti pomembno, na že skoraj propadlih kmetijah je zadržala mlajši rod.

Kaj jim pomeni cesta, smo vprašali nekatere prebivalce Tuhinjske doline.

JANKO TREBUŠAK iz Srednje vasi: »Naša dolina mora biti naseljena, da bomo lahko obdelovali zemljo in pridelali več hrane. To nam je omogočila cesta, ki je največja pridobitev te doline. V naši krajevni skupnosti je okrog 60 novih hiš, odkar je nova cesta.«

SREČKO IVANČIČ Laze: »Nova cesta se ne da primerjati s staro. Ko sem živel še v Motniku, sem se vozil v Kamnik preko Trojan, ker se

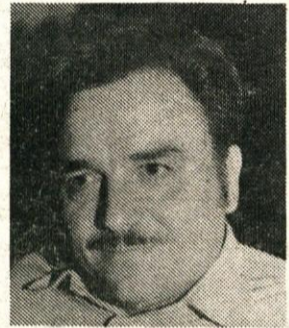
MARIJA BUČEVEC

MARIJA BUČEVEC: »Dobro se zavedamo, da bi bil razvoj našega kraja dosti počasnejši brez samoprispevka. Zato sem trdno prepričana, da izglasovanje novega samoprispevka sploh ne bo vprašljivo. V Srednji vasi nas moti, ker smo v prihodnje petletnem planu oškrunjeni za načrtovani otroški vrtec. Želje in potrebe po vrtcu v naši krajevni skupnosti so velike. Še sedaj se spominjam, kako so bili starši pred leti navdušeni, ko smo imeli nekaj časa potujoči vrtec. Vem, da bi bili krajanji pripravljene veliko prostovoljno narediti in še kaj primakniti, samo, da bi imeli vrtec. Mlade matere celo ostajajo doma, ker nimajo varstva.«

JANKO TRUBUŠAK: »Prispevek za nov zdravstveni dom podpiram, da ne bi več tudi najmanjših zdravstvenih uslug iskali v drugih krajih. Tudi drugi v naši krajevni skupnosti pravijo: - Kako pa bomo kaj imeli, če ne bo samoprispevka? Vendar moramo denar bolj racionalno trošiti, kot smo ga doslej, predvsem za šolski center. Zdravstveni dom naj ne bi bil razkošen, temveč uporaben.«

JOŽE SEMPRIMOŽNIK:

»Na zboru občanov smo že razpravljali o namembnosti bodočega samoprispevka. Prvi del, ki je namenjen za razvoj KS sploh ni vprašljiv. Tudi za drugi del nihče ne nasprotuje. Vprašljivo je predvsem neracionalno trošenje denarja iz sedanjega samoprispevka za srednješolski center. Vendar je center potreben, saj se ga bodo pri usmerjenem izobraževanju posluževali tudi naši otroci, ki so se doslej bolj šolali na Štajerski strani. Poudarjamo pa, naj bodo bodoči plani dovolj

JOŽE SEMPRIMOŽNIK

trdni, da ne bi ponavljali starih napak.«

JOŽICA KALIŠNIK: »Z oplemenitenjem zbranega denarja smo v Špitaliču doslej reševali predvsem komunalne probleme. Že celo desetletje pa čakamo na telefon, brez katerega si ne moremo več predstavljati razvoja našega kraja, pa tudi prihrankov časa in poti ne. Potrebe v naši manj razviti krajevni skupnosti so velike, samoprispevek nam je praktično edini vir sredstev. Prav zato si želimo, da bi bil tudi drugi odstotek samoprispevka namenjen našim potrebam, čeprav se zavedamo, da je nujno potrebno izboljšati zdravstvene usluge v občini.«

SREČKO IVANČIČ: »Če ne bi bilo samoprispevka, bi v krajevnih skupnostih bolj malo naredili. Torej glasovanje za bodoči samoprispevek ne bo problem, ker krajanji menijo, da mora biti. Precej kritično pa ocenjujemo porabljenost sredstev iz samoprispevka za srednješolski center, pri čemer smo bili upravičeno nekoliko razočarani. Smo za prispevek za nov zdravstveni dom, saj potre-

JOŽICA KALIŠNIK

bujemo boljše zdravstvene usluge v naši občini, če ne bi več trošili toliko denarja za pot v Ljubljano kam drugam. Trošenje denarja bodočega samoprispevka smo boljše, občani pa moramo biti o vsem natančno informirani.«

ZAPIS IN SLIKE:
MIRA JANČAR

Misli iz razprav o novem samoprispevku

Od konca januarja potekajo v delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih naše občine razprave o uvedbi 5. krajevnega samoprispevka. Brez denarja, zbranega s krajevnim samoprispevkom občanov, bo namreč nemogoče uresničiti naloge, zastavljene s srednjoročnimi načrti razvoja krajevnih skupnosti. Ne-rešeni pa bodo ostali tudi naši skupni, občinski problemi.

Utesnjenosti in neprimernost prostorov sedanjega zdravstvenega doma, zgrajenega za povsem drugačne namene, onemogoča zdravstvenim delavcem nudenje primerne pomoči bolnim danes in ne omogoča nadaljnega razvoja sodobnega zdravstvenega varstva našim občanom v prihodnje. Z delom sredstev samoprispevka pa bomo izboljšali materialno osnovo našega osnovnega šolstva, saj so nekatere naše osnovne šole že dotrajane, hitra rast števila učencev v novih naseljih pa preti, da bomo v nekaterih osnovnih šolah morali namesto celodnevne šole uvajati tretjo izmeno.

Razprave v krajevnih skupnostih kažejo na veliko politično zrelost in zavzetost naših občanov, da skladno z družbenimi usmeritvami, ki smo si jih naložili za stabilizacijo gospodarskih tokov, rešujemo tudi težave na področju družbenih dejavnosti.

Tako so delegati skupščine krajevne skupnosti Duplica predlagali občinski skupščini sprejem odloka o razpisu referenduma za uvedbo krajevnega samoprispevka. Ko so jim predstavniki zdravstvene občinske skupnosti pojasnili, da bi bila adaptacija starega zdravstvenega doma zaradi obsežnih prezidav in dozidav v primerjavi z novogradnjo izredno draga, so predlagali, naj občinska skupščina imenuje komisijo, ki bo proučila možnost za uporabo prostorov sedanjega zdravstvenega doma. Menili, so, da bi jo morda veljalo uporabiti tudi za potrebe zobozdravstva. Kot dupliški, so tudi delegati drugih krajevnih skupnosti poudarili potrebo po skrbnem ravnanju z družbenimi sredstvi, zbranimi s samoprispevkom. Zato bodo izvajalci zdravstvenega var-

stva v novem zdravstvenem domu uporabili vso še dobro ohranjeno opremo sedanjega doma.

Predloge za uvedbo 2 odstotnega krajevnega samoprispevka so občinski skupščini posredovali že tudi sveti krajevnih skupnosti Komenda, Volčji potok, Srednja vas, Nevlje, Šmartno v Tuhinju, Sela, Moste. Tudi nekatere manj razvite krajevne skupnosti, kot sta Špitalič in Pšajnovica, so podprle razpis referenduma, čeprav imajo same finančne težave pri uresničevanju krajevnih razvojnih načrtov.

V prihodnjih dneh se bodo sestajali tudi preostali sveti krajevnih skupnosti, občani pa se bodo zbirali tudi na vsakoletnih zborih občanov. Na dnevnih redih bodo imeli tudi razpis referenduma za uvedbo samoprispevka. Razprave bodo prinesle še mnogo kritičnih ocen in dobrih predlogov v zvezi z njim. Nedvomno se bodo naši ljudje v večini opredeljevali za samoprispevek in s tem za začrtane usmeritve razvoja naše občine v prihodnjih letih.

T. R. Djalil

Pevci Mešanega študentskega pevskega zbora na svojem prvem samostojnem koncertu

● **Uspešno delo kamniškega mešanega pevskega študentskega zbora**

Premalo delavske in kmečke mladine

Mešani študentski pevski zbor Kamnik je bil ustanovljen spomladi leta 1978 na pobudo kamniškega Kluba študentov. Večina mladih, ki so po končani gimnaziji odšli na študij v Ljubljano, je želela ohraniti trdnjšo vez z domačim krajem, predvsem pa z njegovim kulturnim življenjem. Čeprav je bilo potrebno premagati številne začetne težave, da so lahko postali samostojno društvo (po enoletnem ilegalnem udeleževanju), jim je uspelo. In danes lahko z zadovoljstvom ugotovljamo, da je ta mladi, prizadevni 40-članski skup dosegel obetajočo raven zborovskega petja.

Brez dvoma ima za to največ zaslug zborovodkinja Katarina Arčon-Žavbi, ki se je predvsem iz Ljubljane zborovskega petja in

dela z mladimi rada odzvala njihovemu povabilu.

»Sami so me izbrali, zato jih bom vodila, dokler bodo sami želeli,« je ponosno dejala tovarišica Arčonova. »To delo mi je še posebno v veselje, ker se mladi pevci dovolj hitro in kvalitetno odzivajo na moje zahteve. V dveh letih dela z njimi nisem imela nobenih težav, zato nisem in verjetno tudi nikoli ne bom pomislila, da bi jih zapustila. Moja velika želja je, da bi jih pripeljala do republiške revije mladinskih pevskih zborov v Zagorju.«

V času »ilegalnega« delovanja, ko društvo študentskega pevskega zbora še ni imelo uradno potrjenega pravilnika, so nastopali predvsem v domačem kraju ob praznikih in drugih prireditvah. Prvič so zapeli ob 60-letnici SKOJ na Mali planini, lani poleti

pa so se na kamniškem odru predstavili s prvim samostojnim koncertom. Ob letošnjem slovenskem kulturnem prazniku so že drugič nastopili na reviji občinskih pevskih zborov, načrtujejo pa tudi sodelovanje na reviji Gorenjskih pevskih zborov in na letnem Taboru slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični.

Čeprav se v Kamniku ne morejo pohvaliti z načrtno vzgojo petja že od ranega otroštva, je ta kulturna vrednota v širši družbi vedno bolj prisotna. Kamniško društvo Mešanega študentskega zbora pa si tudi prizadeva, da bi v svoje vrste pritegnilo čim več mladih, predvsem iz delavskih in kmečkih vrst, od koder je še vedno premalo odziva.

MIRA JANČAR

Pohod na Oseke

V lepem zimskem jutru se je 8. februarja v Zg. Tuhinju zbralo lepo število starih in mladih, od borcev do najmlajših cicibanov. Kar precej jih je na rame naprtlo tudi smuč. Ob 8. uri se je skupina začela vzpenjati po pobočju Menine planine proti Osekam.

Še živeči borci Šlandrove brigade se bodo gotovo spomnili tega kraja nad Tuhinjsko dolino, kjer je brigada večkrat taborila. Tudi 8. februarja 1944. leta je na Osekih pod obronki Menine planine taboril I. bataljon Šlandrove brigade. Zjutraj tega dne je bil tabor nepričakovano obkoljen. V kratki in ostri borbi je padlo kar 18 borcev, med njimi tudi politični komisar I. bataljona Peter Gaberšek in komandir čete David Slatnar. Ta dan je bilo na Menini planini še več spopadov z nemškimi skupinami in za vedno je ostalo na prostranih pobočjih preko trideset mladih življenj.

V spomin padlim je bila ob izviru hladne studenčnice na Osekih v živo skalo vzdignana spominska plošča.

K temu spomeniku se Tuhinjci podamo vsako leto. Čeprav februarja vreme rado ponagaja, nam je letos postreglo s soncem in privabilo v planino skoraj dvesto ljudi. Predsednik Zveze borcev Zg. Tuhinj Tone Podbevšek-Srečo je spregovoril o težkih dneh narodnoosvobodilne borbe in o borbi pred sedemtridesetimi leti,

katere udeleženec je bil. O pomenu pohoda je nekaj misli nanizal mladiček Jernej Kadunc, ki je slovesnost ob spomeniku zaključil z besedami.

»Mnogo mladih življenj je za vedno ostalo na pobočjih Menine planine. Mi sedaj uživamo tisto, po čemer je sleherni borec hrepenel, za čemer je trepetalo sleherni slovensko uporno srce: Svoboda! Ta tako lepa beseda žal ne more do ušes padlih tovarišev.«

Borci drug za drugim umirajo. Kdo se bo čez par let še udeležil takih pohodov, kot je današnji? Sklenili smo: Otroci in vnuki borcev bo iz roda v rod več in mi bomo negovali tradicije NOB. Torej se število takih in podobnih prireditev ne bo manjšalo, ampak se bo iz leta v leto množilo. Le tako bomo dali vsaj delno zahvalo vsem tistim, ki so se borili ali so celo darovali svoja mlada srca za najlepše, kar so nam mogli dati – za »svobodo.«

Partizanska pesem je popestrila proslavo, mladinci pa so za udeležence pohoda pripravili toplo malico. Po proslavi so priredili tudi smučarsko tekmovanje.

Pohod v sodelovanju z zvezo borcev vsako leto organizira OZS SMS Zg. Tuhinj, letos je sedmič zapored, torej je postal že kar tradicionalen.

JERNEJ KADUNC

Ob slovenskem kulturnem prazniku

V nedeljo, 8. februarja je bil v Stranjski šoli v počastitev slovenskega kulturnega praznika ob 16. uri kulturni večer Franceta Prešerna. Program so pripravili kulturna sekcija OO ZSMS Kamniška Bistrica in Ansambel Bratov Krt.

V prvem delu programa so recitatorji Melita Jeras, Irena Šinkovec, Helena Šimenc in Miro Kregar polno dvorano seznanili z življenjsko potjo Franceta Prešerna in njegovimi najboljšimi pesniškimi stvaritvami. Recitatorje je trideset ur spremljala lepa glasba. Slišali smo njegove največje pesmi kot Zdravljico (Žive naj vsi narodi, ki hrepeno dočakat dan, da koder sonce hodi, prepri iz sveta bo pregnan...7, Glosa, Turjaško Roza-

mundo, Gazele, Sonete nesreče itd.

V drugem delu je nastopal Ansambel bratov Krt, ki je zaigral 7 skladb Domineta Krta in še sedem domačih napevov. Za povezo med posameznimi skladbami je poskrbel Peter Prodnik – »Žehtar«, ki je s svojimi duhovitimi šalami poživil vzdušje v dvorani, če seveda za to niso že prej poskrbeli fantje iz Ansambla bratov Krt.

Lahko le še vprašamo, kje je bil kulturni praznik za Kamničane? Kamniška mladina nič ne dela? MOJCA KOSIRNIK

V počastitev slovenskega kulturnega praznika smo učenci osnovne šole Toma Brejca pripravili v tovarni Titan kratek

kulturni program in razstavo naših likovnih del. Delavci Titana – pokrovitelja naše šole – so nas prisrčno sprejeli. Brez strahu in treme smo se postavili pred občinstvo, saj to ni bil naš prvi nastop pri njih.

Proslavo smo začeli s pesmijo Zdravljica. Besede recitatorke so med poslušalci ustvarile svečano vzdušje. V pozdravnem govoru je tovariš Potnik kratko orisal življenje in delo našega največjega pesnika dr. Franceta Prešerna. V tišino, ki je nastala po govoru, so zazvene besede – Slavospev pesnikov rojstni vasi: O, Vrba, srečna draga vas domača... Med

aplavz so se pomešali ših, nežni zvoki kitare. Po začetnem akordu se je pridružila še pevka Olga. Dvorana je prisluhnila. Ko so izzveneli poslednji verzi, je občinstvo zaploskalo. Navdušenju kar ni hotelo biti konca. To je privabljal vedno več poslušalcev. Program se je nadaljeval. Otožni stih pesmi Slovo od mladosti. Prešernove misli smo nadaljevali učenci, ki smo razmišljali o kulturi. Za konec programa je Ines zaigrala na flavto. Ploskanje v dvorani je naraščalo, potem pa tudi naše presenečenje, ko nam je slikar Dušan Sterle poklonil eno svojih najlepših slik. Tovariš

ravnatelj se je v imenu nas zahvalil za sliko, obenem pa povabil vse navzoče, naj si ogledajo razstavo slik naših učencev, ki jo je v tovarni Titan pripravil naš likovni pedagog tovariš Berlec.

Po malici nas je predsednik mladinske organizacije Titana povabil na ogled nekaterih delovnih obratov. Z veseljem smo sprejeli povabilo in ni nam bilo žal, saj smo se iz tovarne Titan vračali bogatejši.

KLANČAR DAMJANA
KADUNC LJUBICA
litterani krožek
O. Š. Toma Brejca

Ob požaru, ki je nenadoma izbruhnil na podstrešju naše hiše na Vrhpoja, se iskreno zahvaljujemo sosedom, ki so ogenj opazili in hitro reagirali. Zahvaljujemo se gasilcem iz Nevelj in Kamnika, ki so nam s hitro akcijo rešili stanovanje. Posebno zahvalo smo dolžni sosedom, mladincem, SGP Graditelj in znanecem, ki so nam tako množično priskočili na pomoč, sami organizirali delo, tako da smo imeli že v petih dneh spet streho nad glavo. Ob vsej pomoči ne najdemo pravih besed, zato vsem samo naša iskrena zahvala.

REISNERJEVI

OBVESTILO
Občinska popisna komisija ponovno VABI k sodelovanju večje število popisovalcev

(s srednjo izobrazbo) za popis prebivalstva, gospodinjstev in stanovanj v letu 1981.

Interesenti se lahko prijavijo pismeno (podatki naj vsebujejo ime in priimek, naslov in poklic), po telefonu (831-505) ali osebno najpozneje do 1. marca 1981, na naslov: Kadrovska služba Skupščine občine Kamnik, Titov trg 1.

Seminar za komuniste v teritorialnih enotah

Občinski štab za teritorialno obrambo je skupaj s komitejem sveske konference ZKS Kamnik sredi februarja v okviru letnega delovnega programa pripravil dvodnevno idejnopolitično seminarje za člane zveze komunistov, ki so razporegovorili o materialni obrambi, materialnem razvoju, ga vabljeni polnoštevilo udeležili, so nem sistemu socializma, gospodarstvu in naši zunanji politiki, o komunistov kot vodilni sili v ekonomskih odnosih, politični družbe. Vse štiri teme so obravnavane v okviru zvezi oziroma v njegovih razpravah. Seminarje bodo pripravili tudi v priprave komunistov na letošnjem političnem seminarju v Titovih delih, ki bodo uvrstimo v letošnji program teritorialne obrambe.

Pereča vprašanja razvoja kulture v naši občini

V počastitev slovenskega kulturnega praznika, ki je hkrati spomin na velikega rodoljuba in glasnika slovenske kulturne zavesti, so se zvrstile mnoge kulturne prireditve: koncerti, razstave, večeri poezije, nastopi dramskih skupin in pevske manifestacije ali pa proslave in druge svečanosti na katerih so podelili nagrade in priznanja najzaslužnejšim kulturnim delavcem za njihovo požrtvovalno in uspešno delo.

Pogosto pa ob takih prigodnih slovesnostih ne govorimo le o uspehih in dosežkih, temveč kritično in objektivno preverimo korake, ki smo jih, kajpak vsak na svojem področju, prehodili. Ni moj namen, da na tem mestu analiziram razvoj kulturnih dejavnosti na Kamniškem v zadnjih nekaj letih, to sodi v obširna in natančna poročila kulturnih ustanov, skupnosti in drugih odgovornih nosilcev kulturnih programov. Želel pa bi, ker smo tudi v času, ko pregledujemo rezultate preteklega petletnega obdobja in opremljeni z vsemi izkušnjami in spoznanji načrtujemo novo, spomniti na vse tiste dejavnike, ki so pripeljali kulturni razvoj do stopnje, kot jo danes imamo. Hkrati želim tudi opozoriti na vse tiste, da tako rečem, odprte rane in mnoga vprašanja, ki ostajajo še nadalje pereča in jih bomo morali čimprej razrešiti.

Kakšna slika se je ponudila tistemu, ki je v preteklih letih spremljal razvoj kulture in njenih dejavnosti v Kamniku? Poglejmo za uvod nekaj podatkov, ki so dovolj zgovorni in prepričljivi. Danes združuje trinajst kulturnih društev (razporejenih po vsej občini) več kot 550 aktivnih članov, ki v svojih sekcijah gojijo zborovsko petje, razvijajo dramsko, knjižnično, glasbeno-instrumentalno, plesno in likovno dejavnost. Stalno sodelovanje na proslavah, praznovanjih in komemoracijah, prirejanje samostojnih celovečernih in stilnih koncertov, priprava zahtevnih dramskih besedil, udeležba na revijah, srečanjih in kvalitetnih pevskih tekmovanjih, izmenjava s kulturnimi skupinami in društvi iz drugih krajev Slovenije in Jugoslavije, vse to obsega delo kulturnih društev. Ta velika družina ljubiteljev in prijateljev slovenske pesmi, besede, ljudskega plesa in drugih oblik kulturnega izražanja se s svojim plemenitim navdušenjem za lepo in humano in željo po ohranitvi narodnega blaga ni uveljavila le na ožjem domačem prizorišču, ampak sega njeno poslanstvo tudi preko meja na Koroško in Porabje, med naše izseljence ali delavce začasno zaposlene v Nemčiji, Franciji, Švici ali na Nizozemskem. Tako zavestno prenašajo slovensko kulturno izročilo v širši evropski prostor, hkrati pa so naši kulturni ambasadorji, ko utrjujejo domoljubno in kulturno zavest naših ljudi na tujem. Posebej bi želel poudariti uspehe, ki so jih v preteklem obdobju dosegla društva na področju zborovskega petja. S številnimi priznanji na enem najstročjih slovenskih pevskih tekmovanj Naša pesem v Mariboru,

z zlato Gallusovo plaketo, z udeležbo na radijskih tekmovanjih in s snemanjem samostojnih plošč se je Lira povzpela v sam vrh kvalitetnega zborovskega petja na Slovenskem. Za njo si postopoma utira pot tudi ženski pevski zbor DKD Solidarnost, ki je v zadnjih letih dosegel lepe uspehe na radijskem tekmovanju. Še bi lahko naštevali uspehe in zasluge, ki jih ima ljubiteljsko aktivno kulturno udejstvovanje. Na primer njegova pomembna vloga pri oblikovanju humanih in kulturnih odnosov v procesu graditve samoupravne socialistične družbe in njenega razvoja ali pa njegov pomen pri širjenju mednarodnih odnosov. Toda poglejmo, kakšen je bil prispevek poklicnih kulturnih ustanov, ki imajo sedež ali pa samo strokovno opravljajo dela na področju občine Kamnik.

Kulturne ustanove kot so Kulturni center, v katerega so vključeni muzej, matična knjižnica in galerija, nato Zavod za spomeniško varstvo Kranj in Zgodovinski arhiv Ljubljana - enota za zunanjo ljubljansko regijo so s svojim sistematičnim delom opravile vrsto pomembnih nalog pri varovanju naše kulturne dediščine, s svojimi programi in akcijami pa obogatile kulturno ponudbo v Kamniku. Uspeh njihovega dela in akcij bi lahko bil še večji, če se ne bi tako rekoč kronično otepile s problemom premajhnega števila strokovnih delavcev, ki ambiciozno zastavljenih programov ne morejo v celoti uresničiti. Matična knjižnica je s šestimi izposojevalnicami in preko 40.000 knjigami dosegla vsako leto okrog 22 tisoč obiskovalcev.

Pri spomeniškem varstvu so se poleg manj obsežnih konservatorskih in restavratorskih posegov, obnove fresk na sakralnih spomenikih in izkopavanje izvajala vsako leto sicer že dolgotrajna odkrivanja temeljev srednjeveškega Malega gradu, zaščitnega znaka našega starodavnega mesta. Arhivsko gradivo občine Kamnik je končno našlo ustrezen prostor v Komendi, kjer je Zgodovinski arhiv uredil arhivsko skladišče po vseh normativih in čitalnico za uporabnike gradiva. Pa še nekaj ne smemo pozabiti. Veliko razstavo »Kamnik v arhivskih virih«, ki je bila v Kamniku ob predlanskem jubileju in ki je izčrpano poučila obiskovalce o najstarejših pisanih sledovih začetkov in razvoja Kamnika. Dejavnost Kulturnega centra, osrednje kulturne ustanove v mestu, je bila zelo pestra in lahko rečemo vsestranska, saj je poleg strogo strokovnih muzejskih nalog obsegala še vrsto pobud, strokovnih nasvetov in aktivno sodelovanje pri oblikovanju občinskih kulturnih programov. Muzej je samostojno ali v sodelovanju z drugimi muzejskimi ustanovami po Sloveniji pripravil vsako leto pet do šest zanimivih likovnih, zgodovinskih, etnografskih, arhivskih občasnih razstav, spremljanih s katalogom ali zloženko, bil v letu praznovanja 750-letnice mesta poglaviti pobudnik in nosilec kulturnih prireditev ob tem jubileju, organizator odmevnega zgodovinskega simpozija o Kamniku, vodil je in strokovno sodeloval pri zaključnih delih prenove stare hiše v središču Kamnika v galerijo, kjer je danes nameščena zbirka grafik in slik, preko 2600 del, ki jih je rojak in znani slovenski likovni umetnik Miha Maleš podaril Kamničanom.

Prav otvoritev nove galerije s tako bogato zbirko likovnih del

in s tem pridobitev novega kulturnega objekta v mestu kaže na veliko zavest in odgovornost vseh delovnih ljudi in občanov, da je treba obenem z materialnim razvojem dvigati tudi duhovni in kulturni nivo mesta, njegovih prebivalcev in vseh tistih, ki tako ali drugače v to mesto z bogato kulturno tradicijo prihajajo, se tu ustavijo ali delajo v njem. V tej široki paleti kulturnih akcij in manifestacij pa so pri širjenju gledališke kulture odigrala pomembno vlogo tudi slovenska poklicna gledališča.

Ta so skupaj z uporabniki, delavci kamniških delovnih organizacij včasih bolj drugič manj uspešno oblikovala vsakoletni program šestih gledaliških predstav in s tem zanesla k nam delček sodobnega, predvsem pa živnega gledališkega utripa celotnega slovenskega prostora.

Najzgovornejši dokaz prizadevanja vseh subjektov v kulturni sferi in izven nje, da izrazi tisto, kar je najdragocenejše in vredno v kulturnem snovanju, pa so bile že omenjene predlanske kulturne prireditve, ki so tako po številu nastopajočih in sodelujočih, po kvaliteti in izbranosti programov in po odmevnosti dostojno predstavile slovenski javnosti mesto, v katerem kulturno življenje ni samo fraza za preživelost tradicije, ampak dejanska potreba in stvarnost slehernega človeka v družbi, ki se bori za humane medčloveške odnose.

Drugo pomembno vprašanje, ki se nam zastavlja v teh dneh, ko se obračamo k liku velikana slovenskega Parnasa in obenem očetu slovenske kulturne osveščenosti, je vprašanje našega kulturnega jutri.

Kot enakopraven in nujen člen v razvežani zgradbi naše družbene stvarnosti, bodo kultura in njene različne dejavnosti opravljale svoje naloge še bolj zavestno kot doslej, samokritično in dosledno. Njihova kulturna politika bo slonela na interesih in kulturnih potrebah najširših plasti delovnih ljudi in občanov. Kultura bo skušala pritegniti vse več ljudi k aktivnemu, demokratičnemu, predvsem pa odgovornemu odločanju in oblikovanju kulturnih programov v občini in republiki. V programih kulturnega razvoja občine Kamnik za nastopajoče srednjeročno obdobje je zapisano, da se obseg dejavnosti in programov ne bo širil. Te programe je večina delavcev v združenem delu podpisala, z izjemo nekaterih, ki so, kot kaže, odtujeni od kulturnega dogajanja na Kamniškem in zato kulturno neosveščeno in zgolj računarsko menijo, da je sedanji obseg sredstev za kulturo prevelik. Kulturne ustanove, društva in drugi izvajalci s področja kulture bodo v skladu z umiritvenimi ukrepi skušali dvigniti kvaliteto in aktualnost programov, zajeti čim širši krog porabnikov in dokončati vsa tista dela in naloge, ki v preteklem obdobju niso bila zaključena.

Kajpak ostaja tudi v tem obdobju vrsta nerešenih vprašanj, ki bodo slej ko prej morala dobiti

odgovore, če nočemo, da bo naš kulturni razvoj nazadoval ali bil v določenih primerih celo ogrožen in če nočemo, da bi se priče naše kulturne dediščine uničile in pred našimi očmi sesule v prah. V ospredje se najprej postavljajo prostorski problemi v knjižnici, ustanovi, ki v sila neprimernih prostorih v dveh etažah hrani preko 40 tisoč knjig in vsak dan ponudi le-te nad 100 bralcem. Spričo premajhnih površin za prosti dostop do knjig je onemogočena ali močno okrnjena dejavnost strokovnega oddelka, čitalnice in druge oblike dela z bralci. Ob tem se zastavlja že davno odprto vprašanje osrednje večnamenske dvorane za kulturne nastope in družbenopolitične manifestacije, saj obstoječa ne odgovarja tem potrebam. Problem reševanja spomeniškovarstvenih vprašanj je in bo v mestu kakršen je Kamnik, stalno navzoč. Zato se je potrebno stalno, še posebej pa ob nanovo ovrednotenem zazidalnem in prostorskourbanističnem načrtu, ki naj bi prišel kot predlog pred družbeno skupnost letos spomladi, zavestno odločiti in upoštevajoč vse vidike sodobnega življenja in standarda določiti, kaj bomo kot spomeniško zaščiteno vrednostno ohranili in čuvali in kaj nadomestili z novimi objekti, vključnimi v celoto, kakršno predstavlja urbanistični organizem starega jedra in novo urejenih arhitektonskih kompleksov. Spor okrog Frankove hiše kaže na neusklajenost vseh za sodoben razvoj mesta zagrejenih dejavnikov, kakor onih, ki so odgovorni za ohranitev in zaščito urganističnih in arhitektonskih vrednost mest, hkrati pa opozarja na nevarnost nadaljevanja takih postopkov v bodoče. V okviru varovanja kulturnih spomenikov se bomo morali v prihodnje spoprijeti še z eno bolečo točko v mestu. Desettisoč knjig pravne, medicinske, matematične, teološke, filozofske, zgodovinske in druge vsebine med njimi nekaj rokopisov in prvih tiskanih slovenskih knjig, (omenimo samo Dalmatino Peteroknjžje, tiskano v Mandelčevi ljubljanski tiskarni ob koncu 16. stoletja ali pa Valvazorjevo drugo izdajo Slave Vojvodine Kranjske), ta bogata knjižna zakladnica, shranjena v frančiškanskem samostanu, ki jo marsikdaj obiščejo strokovnjaki

Praznik KS Tuhinj

Dan borbe na Osekih na Menini planini - 8. februar, si je krajevna skupnost Tuhinj izbrala za svoj praznik. Praznovanje smo združili s slovenskim praznikom in v soboto 14. februarja smo se zbrali na proslavi v kulturnem domu na Lazah. Slavnostni govornik je bila Marija Žavbi, ki je orisala politično in gospodarsko situacijo doma in po svetu ter govorila o pomenu bodočega samoprispevka.

Na proslavi so sodelovali z recitacijami in s krajšimi dramskim delom pionirji podružnične šole Tuhinj in recitatorji mladinske recitatorske skupine.

Proslavo (vključno s pogostitvijo ob koncu je v celoti organizirala OOOZSMS Zg. Tuhinj in s tem dokazala svojo akcijsko sposobnost.

JK

različnih znanstvenih področij, se danes nahaja v skrajno neurejenih in neprimernih prostorih.

Ker je spomeniško zaščitena z drugo vrednostno kategorijo, nekoč je bila celo s prvo, je dolžnost družbe, da sodeluje pri zaščiti te kulturne zakladnice, vendar je treba prej urediti prostor zanje. No, akcija za rešitev se je pravzaprav že začela, čeprav še ni zadovoljivo rešeno vprašanje prostorov za namestitve knjižnega fonda, ki ga postopoma restavrira NUK iz Ljubljane.

Ob koncu naj opozorim še na novo organiziranost ZKO v občini, ki se prav v teh dneh živo pripravlja. Nova organiziranost ZKO z novim statutom naj bi prinesla večjo usklajenost kul-

turnih programov in dejavnosti posameznih društev na ravni občine, bolj načrtno pripravljanje skupnih prireditev, proslav, srečanj, revij itd. z organizacijo seminarjev ali udeležbo na drugih posvetovanjih naj bi zapolnila problem vzgoje mentorjev.

V prihodnje nas čaka torej vrsta pomembnih nalog in nerazrešenih vprašanj, ki jih bo treba s polno mero zavestnega odločanja ob upoštevanju vseh družbenih dejavnikov postopno, nekatere pa zaradi ogroženosti čimprej rešiti. Od naše volje, našega odnosa do kulture, ne da bi zanemarili realne ocene finančnih in materialnih možnosti, je odvisno, kako jih bomo rešili.

BORUT ROVŠNIK

Zimsko veselje

Med počitnicami je bilo vreme šolarjem in dijakom naklonjeno, saj je bilo snega dovolj na vseh urejenih smučiščih, kot na hribih v okoliških krajih.

Cene na urejenih smučiščih, kot je Velika planina, Kravec, so za dijaški žep previsoke, zato so mladinci v naši krajevni skupnosti uredili progo za smučanje na bližnjem hribu Kužna. Mladi so pokazali veliko zavzetosti pri urejanju proge, saj so jo uredili sami, brez finančne pomoči krajevne skupnosti, organizacij ali društev. Organizirali so tekmovalne vseh smučarskih panogah. Udeležba je bila velika, tekmovalni uspehi pa so bili, čeprav za merjenje ni bilo prave ure, dovolj natančno izmerjeni. Denar za diplome najboljšim so prispevali sami. Tudi pionirji in gasilci, ki sodelujejo v gasilskem društvu, so pripravili svoje tekmovalje. Proga je bila dobro pripravljena in je vzdržala precejšnje število tekmovalcev. Ker je bilo to tekmovalje prvo take vrste, so se pojavile manjše organizacijske napake, katerih v bodoče, upamo, ne bo več. Kljub temu je bilo veselo.

Naše gasilsko društvo Nevlje se je udeležilo tudi veleslaloma v Tunjicah, kjer so naši predstavniki dosegli najboljše uspehe. Dobili so tudi priznanje, ker so bili najštevilnejše moštvo. Na smučišču, če ga lahko tako imenujemo, na Kužni, bi lahko pripravile tekmovalje tudi delovne organizacije. Naj omenim, da je Zarja tako tekmovalje že imela. S progo so bili zadovoljni, stroški pa so bili minimalni, kar gotovo prispeva tudi k stabilizaciji. Lahko bi jih posnemale tudi druge delovne organizacije, naši mladinci pa bi jim pri tem pomagali. Stroški, kot že rečeno, ne bi bili visoki. Veljalo bi poskusiti!

M. KOROŠEC

Okrog 150 petošolcev iz osnovne šole Fran Albreht je letošnjo zimsko šolo v naravi preživel kar na tunjiških smučiščih. Dosti ceneje je bilo, kot v večjih smučarskih centrih, kjer je bilo potrebno plačati tudi penzion. Nasmučali so se brez nezgod, hrano in prevoz so imeli zagotovljen, pozno popoldne pa so se tudi vrnili v topel dom. Skratka, večina otrok je izrazilo zadovoljstvo, saj v vrsti zavlečnic ni bilo potrebno čakati tako dolgo, kot na znanih smučiščih. Pomembno je, da so se mnogi tokrat naučili smučati, drugi pa so znanje smučarskih veščin poglabljali. (Foto: M. JANČAR)

**DOPISUJTE
V KAMNIŠKI
OBČAN**

Prvega marca bo uredništvo Kamniškega občana spet dobilo svojo tajnico. Zato lahko od tega dne dalje vse prispevke oddajate na uredništvo, Kamnik, Tomšičeva 2, telefon 831-311.

PRILOGA ZA DELEGATE

DELEGATI OBČINSKE IZOBRAŽEVALNE SKUPNOSTI PODPRLI PREDLOG ZA RAZPIS REFERENDUMA ZA KRAJEVNI SAMOPRISPEVEK

Seja skupščine Občinske izobraževalne skupnosti je bila 4. februarja.

Delegati so se strinjali s priporočili in predlogi, ki jim jih je posredovala v svojem poročilu o stanju in problematiki vzgoje in izobraževanja v osnovnih šolah občine Kamnik v šolskem letu 1979/80 pedagoška svetovalka, tovarišica Veselkova. Ta je namreč poudarila pomen delovnih načrtov osnovnih šol, ki morajo izpostaviti prednostne naloge dela šol. Nastajanje in sprejemanje načrtov je treba podružbiti; zlasti nujno je dosledno in pravočasno uskladiti načrtovanje vseh, ki se s svojo dejavnostjo vključujejo v življenje in delo šole. Vloga ravnatelja kot pedagoškega vodje se mora okrepiti. Okrepiti je potrebno tudi vlogo in odgovornost vodij podružničnih šol, da bi te lahko razvijale celovito vzgojnoizobraževalno dejavnost v okolju. Zato naj imajo podružnične šole prednost pri uvajanju celodnevne šole, saj bi tako učencem zagotovili ugodnejši socialno kulturni standard, kraju pa hitrejšo kulturno in politično rast. (Prehrana učencev, ki jo je svetovalka zelo kritično ocenila, se je v letošnjem šolskem letu izboljšala.) Šole naj skrbno proučijo možnosti za dodatni pouk, fakultativni pouk ter širjenje in bogatenje interesnih dejavnosti, pri čemer naj jim pomagajo krajevne skupnosti in delovne organizacije. Delegati so menili, da so delavci osnovnih šol v preteklem šolskem letu opravili veliko delo. Da bi nastale napake in pomanjkljivosti odpravljali, so sklenili zadolžiti aktiv ravnateljev in komisijo za razvoj osnovnega šolstva, da pripravita akcijski program, v katerem naj posebno pozornost posvetita razvijanju šolske samouprave.

Delegati so brez pripomb sprejeli družbeni dogovor o načelih in merilih za razmeščanje izvajanja vzgojnoizobraževalnih programov usmerjenega izobraževanja v SR Sloveniji ter predlog samoupravnega sporazuma o ustanovitvi Izobraževalne skupnosti Slovenije, s katerim so sporazum uskladili z novimi zakonskimi osnovami.

Delegati so sprejeli predlog za razpis referenduma za krajevni samoprispevek v obdobju od 1. maja 1981 do 30. aprila 1986. Glede na to, da bo kljub sredstvom, ki jih bomo v občini zbirali s samoprispevkom za razvoj osnovnega šolstva, denarja za te namene primanjkovalo, so delegati predlagali, naj bi tudi krajevne skupnosti namenile del svojih sredstev za razvoj družbenih dejavnosti na svojih območjih.

Obravnavo gradnje telovadnice pri Izobraževalnem centru Rudolfa Maistra so delegati predstavili na prihodnjo sejo skupščine. Izvršni odbor Občinske izobraževalne skupnosti je namreč predlagal samoupravni delavski kontroli pri Izobraževalni skupnosti in pri Izobraževalnem centru, da pregledata gospodarjenje z družbenimi sredstvi in ugotovita krivdo investitorja za zavlačevanje gradnje, še posebej odgovornih oseb.

Delegati so se strinjali s predlogom liste članov odbora za samoupravno delavsko kontrolo Ljubljanske banke. Našo občino bo v odboru zastopala tovarišica Marjeta Majcenovič, delegatka tovarne TITAN.

SKLIC ZBOROV DELOVNIH LJUDI IN OBČANOV KRAJEVNE SKUPNOSTI KAMNIK

Predlog dnevnega reda:

1. Izvolitev delovnega predsedstva
 2. Obravnavanje realizacije plana krajevne skupnosti Kamnik za leto 1980
 3. Obravnavanje predloga plana krajevne skupnosti Kamnik za leto 1981
 4. Obravnavanje predloga plana krajevne skupnosti Kamnik za obdobje 1981-1985
 5. Obravnavanje predloga 7. seje skupščine krajevne skupnosti Kamnik o uvedbi krajevnega samoprispevka v višini 2%: 1% za potrebe krajevnih skupnosti in 1% za potrebe zdravstva in izobraževanja v občini
 6. Obravnavanje sklepa 7. seje skupščine krajevne skupnosti Kamnik o izvedbi referenduma za preoblikovanje krajevne skupnosti Kamnik
 7. Vprašanja občanov.
- Gradivo za zbere občanov je bilo objavljeno v 2., 3. in 4. številki Kamniškega občana.

GRADNJA NOVEGA ZDRAVSTVENEGA DOMA NUJNO POTREBNA

Delegati za 9. sejo skupščine Občinske zdravstvene skupnosti so se estali 11. februarja.

Delegacijo so z gradivom za sejo prejele tudi obširno informacijo o ednjeročnem programu razvoja zdravstvene službe v Kamniku in jstva, ki opravičujejo gradnjo novega zdravstvenega doma.

Prostori zdravstvenega doma v Kamniku so v objektu, ki je bil ajen takoj po vojni za druge namene. Zato se posamezne službe v iru zdravstvenega doma niso mogle organizacijsko in funkcio o združiti, okrnjen pa je bil tudi njihov nadaljnji razvoj skladno z ojem medicine. Prostorska utesnjenost zlasti otežuje delo zobte- nega oddelka, laboratorija, ginekološkega in otroškega dispan-

KRAJEVNA SKUPNOST KAMNIK

Kamnik

Datum: 23.1.1981

REALIZACIJA PLANA V LETU 1980

PRIHODKI:	Plan 1980	Realizacija	Index
1. Samoprispevek občanov	5.000.000,-	4.999.092,60	100,0
2. Prenos presežka prihodkov iz leta 1979	501.702,60	501.702,60	100,0
3. Soudeležba krajanov (Jeranovo, Breg, Podjelša, Žale-Mili vrh, Mlkova pot)	800.000,-	899.495,70	112,4
4. Iz čistega dohodka OZD po SS	1.000.000,-	826.958,05	82,7
5. Prihodek od SKS za jav.razsvet.	443.000,-	-	-
6. Prihodek od SKS za vzdržev.cest	59.000,-	29.692,-	50,3
7. Prihodek od SO Kamnik za funkc. in delegatski sistem	33.000,-	39.000,-	118,2
8. Nepred. prihodki (LB Stan.kom. banka, (delež na doh. 79 prod.) zemljevidi) obresti, iztožene od občanov)	50.000,-	62.671,90	125,3
	7.886.702,60	7.358.612,85	93,3
ODHODKI:			
1. Rekonstrukcija cest:			
a) Pot na Poljane	1.200.000,-	1.314.520,20	109,5
b) Zduša-Breg-Lukan, Vrtnarija	400.000,-	401.408,30	100,3
c) cesta + ograja Žale-M.vrh	100.500,-	79.465,50	79,1
d) združitev sredstev z SKS za			
f) cesta T. talcev, cesta dr. T. Zajca in povez. priključkov BS-2	1.258.700,-	1.246.906,63	99,1
e) Zduša-Podjelša-Brezje (združ)	585.000,-	585.000,-	100,0
g) Parkirni prostori - samost. vrt	-	-	-
h) Montaža var.ograje Kettejeva	96.500,-	96.423,30	99,9
i) Priključek Novi trg na obvoznico	67.300,-	67.239,70	99,9
k) Pločnik ob šp.objektih "Pod skalco"	500.000,-	308.608,15	61,7
j) Ured. priklj. in dvorišč Eg. Žale	-	186.707,25	-
	4.208.000,-	4.286.279,05	101,9
2. Javna razsvetljava - nova:			
a) Trško polje - od V.Rožiča do Jurčičeve			
b) Podgorska, Svetčeva			
c) Aleševčeva, Koželjeva, Parapatova in ob vrtnariji (plan 79)	480.000,-	336.438,20	80,1
d) Pot na Poljane		47.996,25	
3. Javna razsvetljava - tokovina	460.000,-	507.723,05	110,4
javna razsvetljava - vzdrževanje	200.000,-	234.707,10	117,4
4. Vzdrževanje cest II. reda	100.000,-	81.502,15	81,5
5. Vzdr.parkov, otr.igrišč in šport.igrišč	150.000,-	92.486,40	61,7
6. Dotacija kultr. in šport. društvom			
in organizacijam	200.000,-	130.218,90	65,1
7. Vzdrževanje ^{sanacija starega} mest. jedra Kamnika	250.000,-	145.582,-	58,2
8. Popravilo pločnikov	700.000,-	641.437,05	91,6
9. Civilna zaščita in SLO	400.000,-	251.703,60	62,9
10. Manjše komunalne ureditve:			
Mlinščica, Pot 27. julija	100.000,-	-	-
11. Stroški tajništva KS	400.000,-	266.570,-	66,6
12. Razno - nepredvideno	238.702,60	156.550,-	65,6
13. (Titov trg, Maleš.galerija, ostalo)			
	SKUPAJ: 7.886.702,60	7.179.193,75	91,0
	SALDO 31. 12. 1980	179.419,10	

zerja ter fizioterapije. Adaptacija sedanjega zdravstvenega doma ne bi omogočila bistvene izboljšave uporabnosti zgradbe na zdravstveno varstvo. Adaptacija bi bila zelo draga in ne bi omogočala nadalnje širitve zgradbe glede na potrebe v prihodnosti. Ti in še vrsta drugih razlogov - primerni prostori bi namreč omogočili pomembne izboljšave v kakovosti dela zdravstvenih delavcev in s tem znižali stroške, ki jih ima združeno delo z zdravstvenim varstvom, so narekovali delegatom sprejem sklepa o razpisu referenduma o krajevnem samoprispevku. Sklep so posredovali v obravnavo občinski skupščini.

Oba zbora skupščine skupnosti sta potrdila statut občinske zdravstvene skupnosti in s tem uskladila ta pomembni akt z novim zakonom o zdravstvenem varstvu.

PREDLOG PLANA KS KAMNIK ZA LETO 1981

a) Prihodki	
1. Samoprispevek	5.500.000
2. Združevanje sredstev po SS	1.040.000
3. Soudeležba občanov	630.000

4. Dotacija SKS	
- javna razsvetljava - tokovina	780.000
- javna razsvetljava - vzdrževanje	190.000
- vzdrževanje cest II. reda	180.000
5. Dotacije SO	
- za delegatski sistem	39.600
- za SLO in DS	-
6. Nepredvideni prihodki	100.000
	8.459.600

b) **Odhodki**

1. Ureditev cest in ulic ter parkirišč:
- Neveljska pot
- Aškerčeva ulica
- Pot 27. julija
- Jeranovo
- Drnovškova pot
- Molkova pot
- Žebljarska pot
- Tkalska pot

PRILOGA ZA DELEGATE

- Pot na Perovo
- izgradnja ceste Drevesnica-Muzej
- parkirišče pred samostanom
- ostala parkirišča in ureditev stoječega prometa
- delna ureditev javne razsvetljave - Trško polje
- dokončna ureditev pločnikov ob športnih objektih
- vir - samoprispevek 4.000.000,00 din
- soudeležba občanov 630.000,00 din
- Ureditev Lobodove, Bevkove, Palovške ceste - v sklopu BS-3.
- 2. Zavarovanje križanj ceste z železnico:
- Zaprice
- Streliška
- Pot na Poljane

- Aleševčeva ulica
- vir - samoprispevek 700.000,00 din
- 3. Ureditev trgov in pločnikov:
- Trg svobode
- Titov trg
- ostalo (ureditev pločnikov in dostopa do otroškega vrtca A. Medveda)
- vir: samoprispevek din 500.000,00
- 4. Vzdrževanje otroških igrišč:
- vir: samoprispevek din 100.000,00
- 5. Vzdrževanje cest II. reda:
- vir: dotacija SKS din 180.000,00
- 6. JR - tokovina:
- vir: dotacija SKS din 780.000,00

- JR - vzdrževanje:
- vir: dotacija SKS din 190.000,00
- 7. Obnova starega dela mesta Kamnik
- vir: samoprispevek din 200.000,00
- 8. Izdaja kart mesta Kamnik:
- vir: združenje sredstev po SS s TOZD din 170.000,00
- 9. SLO in DS:
- vir: združenje sredstev po SS s TOZD
- 10. Dotacija DPO, DO, društvom din 150.000,00
- 11. Funkcionalni izdatki (najemnina, stroški tajništva, odvisni str. delegatski sistem)) din 439.600,00
- vir: združenje sredstev po SS s TOZD, dotacija SO Kamnik
- 12. Nepredvideni odhodki: din 100.000,00

I. Pregled obstoječe organiziranosti KS Kamnik

O preoblikovanju krajevne skupnosti Kamnik je bilo rečenih in zapisanih že precej besed. Ker pa mora biti odločitev tehtna, bodo delovni ljudje in občani Kamnika na zboru ponovno analizirali sedanjo organiziranost krajevne skupnosti Kamnik (razvidna je iz tabel), ki ni bila vedno dovolj učinkovita, predvsem pa je v samoupravno odločanje zajela premalo občanov. Hkrati se bodo dogovorili o predlagani novi samoupravni organiziranosti, s katero bi odpravili slabosti in napake iz preteklega obdobja. Predlog je objavljen v današnji številki, za razpravo na zboru pa bodo občani potrebovali tudi gradivo, ki je bilo o preoblikovanju krajevne skupnosti Kamnik objavljeno v 2. številki Kamniškega občana.

SKUPŠČINA KS

50 delegatov od tega
35 predstavnikov občanov
15 delegatov združenega dela

SVET KS KAMNIK

13 predstavnikov občanov
2 delegata združenega dela

KOMISIJE SVETA KS KAMNIK

Poravnalni svet	Nadzorni organ	Komisija za sanacijo starega mestnega jedra, varstvo spomenikov in okolja	Komisija za komunalno dejavnost in urbanizem
6 članov	3 člani	12 članov	5 članov
Komisija za zdravstvo in socialno skrbstvo	Komisija za dela z org. in društvi	Komisija za izdelavo statuta in samoup. splošnih aktov	Prometna komisija
6 članov	7 članov	5 članov	5 članov
	Odbor za LO in DS	Komisija za pripravo srednjeročnega programa	
	15 članov	5 članov	

DELEGATSKI SISTEM

A. Delegacija KS Kamnik za zbor KS v SO Kamnik

30 delegatov (12 delegatskih mest) - 30 delegatov 12 del. mest

B. Posebne delegacije KS Kamnik v SIS

1. Posebna delegacija za vzgojo in izobraževanje - 10 deleg. 3 del. m.
2. Posebna delegacija za raziskovalno dejavnost - 10 deleg. 3. del. m.
3. Posebna delegacija za kulturo - 10 deleg. 3. del. m.
4. Posebna delegacija za zdravstvo - 10 deleg. 3. del. m.
5. Posebna delegacija za socialno skrbstvo - 10 deleg. 3. del. m.
6. Posebna delegacija za zaposlovanje - 10 deleg. 3. del. m.
7. Posebna delegacija za stan. gospodarstvo - 10 deleg. 3. del. m.
8. Posebna delegacija za telesno kulturo - 10 deleg. 3. del. m.
9. Posebna delegacija za otroško varstvo - 10 deleg. 3. del. m.
10. Posebna delegacija za pokojninsko invalidsko zavarovanje - 10 deleg. 3. del. m.

C. Delegati za delegacije v drugih SIS, OZD

1. Delegacija za SKS - 6 deleg. 3 del. m.
2. Delegati v različnih skupnostih zavarovalne skupnosti Triglav:
 - osebna rizična skupnost - 4 deleg.
 - rizična skupnost komunalnih dejavnosti - 3 deleg.
 - rizična skupnost za promet - 4 deleg.
 - rizična skupnost za gospodarstvo - 3 deleg.
3. Delegat v svet glasbene šole - 1 deleg.
4. Delegat v kmetij, zemljiški skupnosti - 1 deleg.
5. Delegata svetu otroškega vrtca A. Medveda - 2 deleg.
6. Delegat v svet OŠ Frana Albrehta - 1 del.
7. Delegat v odbor za samoupravno delavsko kontrolo LB-Stan. kom. banka - 1 deleg.
8. Delegat v svet Doma upokojevcov - 1 deleg.
9. Delegat v odboru udeležencev družbenega dogovora o varstvu, urejanju, vzdrževanju in postavljanju spomenikov - 1 deleg.
10. Predstavnik KS v KO SZDL za preoblikovanje KS Kamnik - 1 deleg.
12. Delegat v komisiji za pripravo dolgoročnega programa Telesno kulturne skupnosti Kamnik 1 deleg.
13. Delegat v konferenci delegacij KS - Kamnik in Domžale za gozdarstvo - 1 deleg.
14. Delegati kontrole območne IS za gozdarstvo Ljubljana - 5 deleg.
15. Delegat Območne vodne skupnosti Ljubljana-Sava - 1 deleg.
16. Konferenca delegacij KS Kamnik v območni SIS za PTT promet (nosilec konference delegacij) - 1 deleg.
17. Delegat v komisiji za izvedbo poimenovanja novih ulic, cest in poti - 1 deleg.
18. Delegat v del. svetu TOZD zdravstveno varstvo Kamnik - 1 deleg.
19. Konferenca delegacij KS Občine - Kamnik v Temeljni skupnosti za železniški in luški promet (nosilec konference delegacij) - 1 deleg.
20. Delegat v SIS preskrbovalnega območja za odjemalce električne energije na nizki napetosti 1 deleg.
21. Delegat v občinski skupnosti za varstvo pred požarom - 1 deleg.
22. Delegati v SIS za varstvo zraka - 1 deleg.
23. Delegat konference delegacij sklada za intervencije v kmetijstvu (nosilec konference delegacij) - 3 deleg.

Število delegatov v skupščini, organih skupščine KS Kamnik in v SIS:

- 136 delegatskih mest - zaradi prekrivanja sodeluje	106 občanov
- 100 deleg. mest v posebnih delegacijah - zaradi prekrivanja sodeluje	97 občanov
- 30 delegatskih mest v delegaciji KS Kamnik za zbor KS v skupščini - zaradi prekrivanja sodeluje	25 občanov
- 49 delegatskih mest v ostalih SIS, OZD itd. - zaradi prekrivanja sodeluje	39 občanov
- 315 delegatskih mest	267 občanov

Poleg tega pa je na področju LO in DS (CZ, NZ in drugih dejavnosti SLO) stalno organiziranih še okoli 350-400 občanov.

D. Skupščina KS Kamnik

7. sklicev, povprečna udeležba 54%

Problematika, ki jo je obravnavala skupščina KS Kamnik

1. Obravnavanje letnih planov KS Kamnik 5
 2. Obravnavanje zaključnih in periodičnih obračunov prihodkov in odhodkov 5 x
 3. Obravnavanje realizacije plana KS Kamnik 4 x
 4. Obravnavanje srednjeročnega programa KS Kamnik 4 x
 5. Preoblikovanje KS Kamnik 2 x
 6. Analize zborov občanov (sklepanje o sklicu zborov občanov) 3 x
 7. Obravnavanje statuta KS Kamnik 2 x
 8. Razpis referenduma Jeranovo 2 x
 9. Poročilo o delu volilne komisije 2 x
 10. Volitve in imenovanje sveta in komisij KS Kamnik 1 x
 11. Informacija o vključevanju KS Kamnik v praznovanje 750 obletnice KS Kamnik 1 x
 12. Sklepanje, da SKS prevzema novozgrajena komunalne naprave 1 x
- Zastopnost delegatov v skupščini KS Kamnik po področju KS

	Mesto	Zaprice	Mekinje	Novi trg	Kovinarska-Stelet.
35 delegatov	12	8	9	3	3
15 delegatov zdr. dela	7	-	1	1	6

E Svet KS Kamnik

15 članov (13 predstavnikov - krajanov)

(2 predstavnika združenega dela)

28 sej sveta KS Kamnik - povprečna udeležba 56%.

Zastopnost članov sveta KS po področjih

	Mesto	Zaprice	Mekinje	Novi trg	Kovinars.-Stelet.
13 članov	2	3	4	2	2
2 člana	-	-	-	-	2
združ. dela	-	-	-	-	2

Problematika, ki jo je obravnaval svet KS Kamnik

- obravnava letnih planov 13 x
- reševanje vlog občanov 11 x
- komunalna vprašanja 11 x
- priprava gradiva za skupščino 9 x
- obravnava samoupravnih sporazumov 9 x
- obravnava srednjeročnega načrta razvoja KS 6 x
- obravnava zaključnih in periodičnih obračunov 6 x
- kadrovska problematika 6 x
- proslava ob 750 obletnici Kamnika 4 x
- preoblikovanje KS Kamnik 3 x
- obravnava o prenosu nekaterih del KD na SKS - vsklajevanje programa s SKS 4 x
- SLO 2 x
- priprava zborov občanov in analizo gradiva zborov občanov 5 x
- sodelovanje s KS Trsat 2 x
- statut KS Kamnik 1 x
- razpisi referenduma Jeranovo, analiza poročila volilne komisije 2 x

KO SZDL je ob pregledu in analizi obstoječega stanja ugotovila naslednja dejstva, ki jih bo potrebno ob novem oraniziranju upoštevati in ustrezno reševati:

1. Posamezni delegati skupščine KS Kamnik niso zadolženi za posamezna področja delovanja, kar se odraža predvsem:
 - v slabši povezavi med svetom KS, Komisijam in delegacijami in delegati KS,
 - v neučinkoviti povezavi med KS Kamnik in OZD na področju KS,
 - v premajhni povezavi med delegacijami in delegati KS
 - v nekoordiniranem delovanju delegatov skupščini KS Kamnik
- celovit pristop skupščine in sveta KS omogoča objektivno določanje prioriteta razvoja posameznih predelov KS Kamnik
- učinkovito in uspešno delovanje LO in DS
2. Pri usklajevanju srednjeročnega plana razvoja KS Kamnik (ki so ga začrtali občani na zborih) z ostalimi nosilci planiranja dejavnosti na področju KS ni čutili zainteresiranosti ostalih nosilcev planiranja dejavnosti za kvalitetnim povezovanjem, usmerjanjem in usklajevanjem.
3. Potrebno bo razmejiti področja delovanja med strokovnimi službami KS in SIS.
4. Urediti sistem financiranja KS vključno z LO in DS.

II. Ob preoblikovanju KO SZDL predlaga naslednjo samoupravno organiziranost:

- A. KS, ki bi po preoblikovanju imele več kot 1000 občanov naj bi bilo samoupravno organizirane:
 1. skupščina KS - 30 delegatov
 2. svet KS - 9 članov
 3. delegacija za zbor KS v skupščini občine Kamnik
 4. združena delegacija (socialno skrbstvo, pokojninsko in invalidsko zavarovanje, stanovanjsko gospodarstvo, zdravstvo, zaposlovanje, otroško varstvo - 15 članov
 5. združena delegacija za področje vzgoje in izobraževanja, kulture, telesne kulture, raziskovalno dejavnost - 15 članov
 6. posebne delegacije v ostale SIS (komunalna, varstvo pred požarom itd.).

Skupaj od 60-90 delegatskih mest.
- B. KS, ki bo po preoblikovanju imela manj kot 1000 občanov (Novi trg)
 1. Zbor občanov in delovnih ljudi
 2. Svet KS - 9 članov
 3. Splošna delegacija za temeljne SIS - 15 delegatov
 4. Delegacija za zbor KS skupščine občine Kamnik
 5. Združena delegacija za ostale SIS, OZD itd. - 40 članov.

Skupaj okoli 60 delegatskih mest.

● Kazniva dejanja v porastu

Vedno več dolgih prstov

Zopet je prišel čas, da naredimo letni obračun dogajanj na področju javnega reda in miru, kaznivih dejanj, prometnih nesreč in drugih področjih, ki tudi vplivajo na varnostne razmere na območju občine Kamnik, na življenje in počutje delovnih ljudi in občanov, pa tudi na varnost družbenega in zasebnega premoženja. Sodeč po zbranih podatkih bi na hitro lahko ugotovili, da se je stanje na navedenih področjih v letu 1980 poslabšalo glede na podatke iz leta 1979. Morda pa je pričujočim podatkom pripomogla tudi večja učinkovitost organov odkrivanja in pregona ter njihova večja prisotnost na terenu.

Na področju javnega reda in miru ugotavljamo, da je število prekrškov lani v primerjavi z letom poprej naraslo, prav tako pa tudi število kršiteljev. Ostale ugotovitve so enake ugotovitvam prejšnjih let. Še vedno je največ prekrškov storjenih v gostinskih lokalih, kršitelji so bili tudi lani povečini »v ročicah« itd.

Žal moramo ugotoviti, da je tudi število kaznivih dejanj v porastu in to v znatnem porastu. Kljub dokazovanju, da družbena samozasčita dobiva svoje pravo mesto tudi v Kamniku, ugotovitve kažejo, da niti družbeno niti zasebno premoženje ni dovolj varovano.

Število prometnih nesreč se je zmanjšalo, čeprav je tovrstnih nesreč še vedno preveč. Žal je človeški faktor še vedno tisti, ki botruje v največ primerih tem nesrečam. Premalo smo storili na področju vzgoje voznikov motornih vozil pa tudi ostalih udeležencev v prometu.

V nadaljevanju bomo skušali v številkah prikazati stanje na vseh treh področjih za leto 1980 v primerjavi z letom 1979 (podatki za leto 1979 so v oklepaju).

JAVNI RED IN MIR

V preteklem petletnem obdobju je bilo na Kamniškem storjenih 1685 prekrškov zoper javni red in mir ali povprečno 37 v enem letu. V lanskem letu je bilo storjenih 332 (307) prekrškov zoper javni red in mir, pri čemer prekrškov pa je sodelovalo 52 (401) občanov. Največ pre-

krškov je bilo storjenih v gostinskih lokalih – 98, tem sledijo stanovanja – 73, samski domovi, ulica idr. Največ kršitev je bilo zabeleženih v KS Kamnik – 230, kjer je tudi največja koncentracija občanov, posebno ob konicah, pa tudi gostinskih lokalov ni ravno malo. Po kršitvah med gostinskimi lokali prednjačita restavracija Planinka in kavarna Veronika.

Med kršitvami reda in miru je še vedno na prvem mestu nedostojno vedenje in kaljenje nočnega reda – 231 (181) kršiteljev, sledi pijančevanje – 64 (50), drzno vedenje in pretepi – 53 (93), točenje alkoholnih pijač v nujenim osebam – 19 (4) itd.

Glede na starost tudi tokrat prednjačijo kršitelji stari med 25 let – 261 (190), sledijo letniki od 21 do 25 let – 137 (128), od 18 do 21 let starosti – 52 (71) in kršitelji stari do 18 let – 2 (12).

vratnikov, smo v lanskem letu zabeležili 117.

Na Postaji milice je bilo do iztreznitve pridržanih – 33 (55) oseb, 55 (47) posameznikov pa je bilo na postaji zadržanih do pomiritve.

KAZNIVA DEJANJA

Število kaznivih dejanj se je v preteklem letu znatno povečalo, saj je precej iznad poprečja zadnjih petih let, ki znaša 256,6 kaznivih dejanj na leto ali skupno 1283 v petih letih.

Lani je bilo na območju občine storjenih – 343 (256) kaznivih dejanj, med katerimi prednjačijo tatvine – 93 (66), sledijo vlomi – 41 (51), vlomi v avtomobile – 23 (9), odvzem motornih vozil – 13 (2), goljufije – 10 (10) itd.

V ogromnem porastu je mladoletniško prestopništvo na po-

Posledica izsiljevanja prednosti s ceste, ki vodi iz Volčjega potoka na obvozno cesto.

tvine, odvzem motornih vozil, vlomi v stanovanja in vikende idr.

Največ kaznivih dejanj je bilo storjenih v KS Kamnik – 156, takoj za njo je KS Duplica (novo

nesreč ali poprečno 116,6 letno. Ceste so v petih letih terjale 39 človeških žrtev, 332 hudih in 370 lažjih telesnih poškodb, da o materialni škodi ne govorimo.

Lani so se na območju občine Kamnik pripetile 103 (116) prometne nesreče v katerih je bilo poškodovanih 123 (117) oseb od tega 64 (53) težje, 59 (64) lažje, 8 (6) oseb pa je izgubilo življenje, med njimi 4 (1) vozniki motornih vozil, 3 (3) pešci in 1 (1) sopotnik.

Med poškodovanimi je bilo največ voznikov motornih vozil – 51 (51), sledijo sopotniki – 37 (32), pešci – 16 (20) in kolesarji – 19 (15). V prometnih nesrečah je bilo udeleženih tudi 14 otrok od tega 6 kolesarjev, 4 pešci, 3 kot sopotniki in 1 motociklist.

Največ nesreč se je pripetilo na relaciji Kamnik–Duplica–Šmarca – 18 (30), na mestnih ulicah – 14 (10), na relaciji Kamnik–Motnik–Ločica – 10 (20), Moste–regionalna cesta 8 itd.

Med 14. in 23. uro se je pripetilo 68 (72) prometnih nesreč, med 5. in 14. uro – 23 (41) in med 23. in 5. uro – 12 (3) prometnih nesreč.

Vzroki prometnih nesreč so skorajda enaki kot prejšnja leta, le da je alkohol prišel iz predlanskega četrtega lani na tretje mesto. Sicer si pa vzroki sledijo takole: neprimerna hitrost, izsiljevanje prednosti, vožnja pod vplivom alkohola, nepravilno prehitvanje, nenaden prihod na cesto, neprevidno in nepravilno prečkanje ceste itd.

Pri kontroli prometa so miličniki dobili za volanom kar 218 (196) voznikov pod vplivom alkohola in bodo morali svoja vozišča dovoljenja za nekaj časa shraniti pri pristojnem organu, čeprav na nekatere ta varstveni ukrep ne vpliva kaj dosti in vozi-

jo motorna vozila, ne da bi stopili pred komisijo za opravljanje vozniških izpitov. Poleg tega delavci milice podali 703 (72) predlogov zaradi kršitve cest prometnih predpisov, 15 (1817) voznikov so mandata kaznovali, napisali 212 plačil nalogov in opozorili preko 3 voznikov zaradi manjših prometnih prekrškov ali manjših nank na vozilu.

Zabeleženih je bilo tudi prometnih nesreč in dogodkov pobegom. Večina teh primerov gre na račun poškodovanja parkiranih vozil, ko nihče (izjeme so redke) od storilcev ne pusti svojega naslova.

V sodelovanju s prometno milico iz Ljubljane je bilo lani opravljenih 56 ur kontrole merjenja hitrosti. Miličniki so ukrepali proti 767 voznikom zaradi prevelike hitrosti. Po tem so daleč prednjačili vozniki osebnih avtomobilov 620 po številu, sledijo pa vozniki tovornih avtomobilov – 65, vozniki motornih koles – 57 in vozniki avtobusov – 25.

Mnogim tudi sankcije, ki sicer niso preveč priljubljene in bilo naj bi jih čim manj, ne zaležejo.

DRUGO

Omeniti je potrebno, da so delavci milice v lanskem letu morali posredovati tudi pri 16 (16) požarih, 5 (5) gorskih nesrečah (od teh 2 s smrtnim izidom), 7 (8) nesrečah pri delu, 10 (5) samomorih, 3 poskusih samomora itd.

Tako je lanskoletna bilan zaključena. Ostaja pa vsakole želja, da bi bilo v prihodnje manj dogodkov iz opisanih področij in tako počutje in življenje delovnih ljudi in občanov bolj mirno in varno. Naj ne ostane samo pri željah.

M

126 km na uro in še več na cesti Komenda–Moste.

Največ kršilcev reda in miru je bilo zaposlenih – 335. Tistih, katerim pravimo, da delajo pri »sončni upravi« ali na »inštitutu za raziskavo delavca«, v resnici pa povzročajo delo miličnikom in sodniku za prekrške, je bilo v preteklem letu 51.

Tistih, ki radi po večkrat pridejo k sodniku za prekrške – po-

dročju kaznivih dejanj, saj so delavci organov za notranje zadeve lani obravnavali kar 118 (41) kaznivih dejanj, ki so jih storile mladoletne osebe. Mladoletniki često pobegnejo iz zavodov in s seboj privedejo tudi mladoletnike iz drugih krajev. Najpogostejša kazniva dejanja, ki jih izvršujejo mladoletniki so: vlomne ta-

naselje na Bakovniku) in KS Komenda.

Stanje na tem področju nam narekuje precej več budnosti in temeljitejšega izvajanja koncepta družbene samozasčite vsakega posameznika in celotne družbe pri varovanju družbenega in zasebnega premoženja.

PROMETNA VARNOST

V petih letih se je na Kamniškem pripetilo 583 prometnih

● Hitra akcija

Roparja mirno spala

Dobre štiri ure po dejanju so kamniški miličniki izsledili osumljenca roparskega napada na Franca K. in Marijo Š. iz Olševka. Roparskega napada, v četrtek 12. 2. t. l. ob 23.15 na poti, ki vodi ob Nevljici proti domu upokojevcev sta osumljena bratranca Hazbija in Sadrija M. začasno stanujoča na Cankarjevi cesti.

Napadena Franc K. in Marija Š. sta omenjenega dne v poznih večernih urah odrinila iz Planinke proti Olševku in med potjo doživela kaj neprijetne trenutke. Dva neznanca moška sta ju z

udarci zbila na tla in jima vzela 1320,00 din. Franc je bil zaradi udarcev po glavi in obrazu odpeljan v Klinični center, Marija pa je dobila udarec v tilnik, vendar ni iskala zdravniške pomoči.

Miličniki so šli takoj po obvestilu v akcijo in se po zbranih podatkih v gostinskih lokalih, predvsem v Planinki, napotili v Delavski dom na Cankarjevi, saj sta tudi Hazbija in Sadrija ta večer popivala v Planinki. Osumljenca sta mirno počivala in za dejanje nista hotela vedeti. Ven-

dar sta pod težo dokazov (krvavi madeži na obleki in denarju) klonila in priznala roparski napad, čeprav sta se izgovarjala na vinenost in zato slab spomin, pa tudi v tem si nista bila edina, kdo je imel pri napadu glavno besedo.

Kazenska ovadba je napisana in sodišče jima bo zagotovo odmerilo zasluženo kazen po njihovi »zaslugah«, saj sta se osumljenca vedla skrajno surovo, in se napadena nista mogla kaj dosti braniti.

maj

»Zbirke«, ki jo je nabral B. Ž. na svojih krivih potih, o čemer smo pisali v zadnji številki našega lista.

Neprevidnost ogroža gozdno bogastvo

O požarih, ki se razplamtijo po gozdovih zaradi človeške malomarnosti, je bilo napisanih že nekoliko besed. Pa ne samo v gozdovih; zaradi neprevidnosti in igranja z ognjem je že marsikdo ostal brez strehe nad glavo, gorela so gospodarska poslopja, tovarne in še marsikaj. Skratka, grenkih izkušenj z ognjem smo imeli že več kot preveč. Pa vendar se nekateri še vedno obnašajo skrajno neodgovorno od našega zasebnega in skupnega bogastva.

Tak neodgovornež, ki je 3. februarja 1981 zažgal suho travo v

odročni hribovski vasi nad Seli, je s svojim delom pripravil delo tudi operativni ekipi GS Srednja vas. Požar se na srečo ni širil po gozdovih; zaradi neprevidnosti in igranja z ognjem je že marsikdo ostal brez strehe nad glavo, gorela so gospodarska poslopja, tovarne in še marsikaj. Skratka, grenkih izkušenj z ognjem smo imeli že več kot preveč. Pa vendar se nekateri še vedno obnašajo skrajno neodgovorno od našega zasebnega in skupnega bogastva.

Požar tako ni povzročil posebne škode, zato bo masikdo dejal, da res ne kaže delati hrupa in tega obešati na veliki zvon. A kljub temu mislim, da o tem velja spregovoriti, saj tako mačehovsko ravnanje do našega bogastva nedvomno zasluži grajo. Obnašamo se, kot da še nikoli nismo

ničesar slišali o požarni preventivi in kot da še nikoli nismo imeli slabih izkušenj s požari, pa čeprav je škoda ob takih požarih dostikrat resnično velika in se še zlasti v gozdovih ne da kar čez noč odpraviti. A nekateri, kakor da se jih nič ne prime. Star pregovor, ki pravi, da se na napakah učimo, za nekatere sploh ne velja. Gasilci sicer radi prihitijo na pomoč kjer jih potrebujejo, še rajši pa požare preprečijo z dobro preventivo. In tu se potemtakem dostikrat lahko upravičeno vprašajo: čemu teden požarne varnosti, čemu razni tečajji in predavanja o zaščiti pred požari? Mar ne željo in upanjem, da bi se rdečepetelin čim manjkrat oglasil?

BERNARDA Š

Med gorskimi reševalci

Mesto je tonilo v mrzlo februarjsko noč, ko so se gorski reševalci počasi zbirali v dvorani na delovni sestanek. Prihajali so mladi, starejši in še starejši, mnogi krepko zagoreli in ni bilo moč zanikati resnice, da so bili veliko na soncu, vetru, mrazu, v gorah, ki so bile v januarjskih dneh kljub mrazu še posebno lepe in mikavne. Če hočejo pomagati drugim, morajo sami biti močni. Imeli so občni zbor.

Gorska reševalna služba Kamnik ima 24 reševalcev in 12 pripravnikov. V preteklem letu so opravili osem reševalnih akcij, v katerih je sodelovalo povprečno po 20 reševalcev. Največ časa so porabili v poizvedovalnih akcijah za planince, ki se niso pravočasno vrnili domov, še več pa za pogrešanimi. Še vedno je za gorske reševalce skrivnost, kje je planinka Magda. Bila je junija meseca zanesljivo na Korošici, tu pa je za njo izginila vsaka sled. Hodila je sama. Iz Planjave so

reševali tudi smrtno ponesrečeno planinko.

»Kdor hodi sam po gorah, kdor hodi neprevidno in neprimerno opremljen je neodgovoren do sebe in naša pomoč mu največkrat ni več koristna,« so opozorili reševalci.

V akcijah jim je uspešno pomagala tudi helikopter Republiškega sekretariata za notranje zadeve. Lepo so se zahvalili tudi za uspešno sodelovanje s Postajo milice oziroma oddelkom za notranje zadeve pri SO Kamnik. Zahvalili so se tudi izvršnim svetovam Kamnik in Domžale ter Zavarovalnici »Triglav« - Poslovni enoti Mengeš, za denarno pomoč v letu 1980.

Tehnična reševalna oprema in zaščitna oprema reševalcev je zelo draga, zato reševalci, ne glede na določena denarna sredstva, še vedno prispevajo lastno udeležbo tudi do 40 odstotkov vrednosti opreme.

Izdelali so program dela za leto 1981 in dolgoročni program

dela za obdobje 1981-1985. V programih so vključene vse delovne akcije iz področja vzgoje in tehnične reševanja, nudenja prve pomoči, reševanja s helikopterjem, usposabljanja lavinskih psov in denarna sredstva.

Iz poročila je bilo razvidno, da so bili reševalci tudi sicer delovni na vseh področjih preventive v gorah.

Med razpravo so se reševalci lepo zahvalili tudi Oddelku za Ljudsko obrambo pri SO Kamnik za odstop in uporabo brezžične radijske zveze med Kamniškim sedlom in Kamnikom ter dali pobudo za enako zvezo med domom v Kamniški Bistrici in Kamnikom v času, ko ni telefonske zveze. Menijo, da je to izvedljivo in tudi širšega družbenega pomena.

Sklenili so tudi, da bodo vsako leto v spomin umrlega Pavla Kemperla, staroste kamniških alpinistov in gorskega reševalca, organizirali »Veleslalom za pokal Pavla Kemperla«, imenovali

po njem Bivak na Legarjih in novo plezalno smer, ki bo vredna njegovega imena.

Od opreme reševalci najbolj pogrešamo brezžične radio aparate tip »STORNO« za medsebojno sporazumevanje reševalnih ekip v akcijah. Za aparate smo plačali 130.000 din že v letu 1979, vendar jih uvoznik zaradi novih stabilizacijskih ukrepov ne more dobaviti.

Reševalci so za leto 1981 izvolili novo vodstvo in Cene Grilje bo tudi v bodoče načelnik postaje GRS Kamnik.

Še bodo odmevali kliči na pomoč med stenami, tako kot že mnogokrat. Reševalci bodo odhajali ob vsakem času, poleti in pozimi, v mrazu, dežju in vročini, kadar bo potrebno. Delajo po zgledu skrajne požrtvovalnosti pri reševanju človeka, včasih tudi za ceno lastnega zdravja in življenja. Če jih kdaj prehitijo smrt, niso uspešni. Toda odnehajo nikoli.

CEN

Letna konferenca gasilskega društva

V soboto, 17. januarja je imelo Gasilsko društvo Srednja vas letno konferenco. Bila je v dvorani gasilskega doma, udeležilo se je veliko članov našega GD. Konferenca se je udeležil še predsednik KS Srednja vas, Janko Trebušak, predsednik ZB Ivan Mali, ter predsednica SZDL Breda Homar. V svoji sredi smo pozdravili tudi zastopnika OGZ tovariša inženirja Franca Dolenc, ki je podelil zlate znake desetim članom in desetim članicam, ki so se udeležili republiškega gasilskega tekmovanja. Konferenco so začeli gasilski pionirji s kratkim programom, v katerem so pokazali svoje znanje o preprečevanju požarov. Iz poročil smo razbrali, da smo uspešno opravili lanskoletni plan dela. Splošna ugotovitev, da je treba več pozornosti in dela nameniti najmlajšim. Soglasno smo izgla-

FRANC DOLENC

sovali nov statut društva in sprejeli plan dela za leto 1981, ki je tudi zelo obsežen. Prepričani smo, da bomo tudi tega uspešno uresničili in da bodo na naslednji konferenci zopet vidni lepi rezultati.

TONČEK ŠUSTA

Devetindevetdeseta letna konferenca kamniških gasilcev

Že od leta 1902 polagajo funkcionarji gasilcev vsako leto račune o svoji dejavnosti v starem gasilskem domu v Kamniku. Leta 1901 je namreč mestna občina Kamnik kupila Debečev hlev in pod ter ga preuredila v gasilski dom. Gasilski dom so do danes že dvakrat podaljšali, tako da je dobil današnjo obliko. V njem pa niso bili samo gasilci, ampak še gasilska godba na pihala, ki se je kasneje preimenovala v Kamniško mestno godbo ter se izselila v druge prostore na Graben. V njem je deloval gasilski kino pod firmo Rdečega križa od 1. 7. 1931 do 1. 8. 1954. V njem so bili koncerti pevskih društev LIRA, SOLIDARNOST, SAVA ter druge prosvetne in zabavne ter politične prireditve.

Tako praznuje dom častljivo starost 80 let in vsa okoliška gasilska društva v občini so ga prehitela s svojimi novimi gasilskimi domovi. Tudi v Kamniku že dalj časa teče akcija za gradnjo novega gasilskega doma.

Na tej, devetindevetdeseti letni konferenci gasilskega društva Kamnik smo ugotovili, da se požarna varnost v Kamniku stalno izboljšuje. Dobili smo nove oznake za podzemne hidrante, katere smo že dolgo pogrešali. V letnem času hidrantov ker ni dobrih oznak. Zato sta morali pogoreti dve hiši, ki bi ju lahko rešili.

Za gašenje večjih požarov hidranti ne zadoštujejo. Zato moramo s svojimi motorkami do struge Kamniške Bistrice, kamor pa zaradi obrečnega zidu ne moremo. Zato bo treba vgraditi na levem bregu 10 in na desnem bregu 13

dostopov v Bistrico. Nekaj pri tovarnah jih je že zgrajenih, a premalo.

Statistika nam prikazuje, da smo lani gasili 10 požarov v Kamniku in okolici. Škoda je bila občutno večja kot v letu 1980. Kot vzroke požarov bi navedel sledeče: 1. saje, 2. vžig filtrov in lakov, 3. peči, autogeno varenje, elektrika, veter, namerni požig. Prvi požar je bil 8. 1. 1980, zadnji 31. 12. 1980.

Tako je 8. 1. gorela stanovanjska auto prikolica Geodetskega zavoda Ljubljana, ki je bila postavljena v Podgoro. Dne 15. 1. je gorelo v KIK Kamnik, 21. 1. so se vnele saje v stanovanjskem bloku na Ljubljanski cesti 3b, 21. 3. je gorel osebni avtomobil Draga Kovačiča, Kersnikova 8. Dne 29. 5. ob 19.40 uri so se vneli laki na stroju za briganje v UTOKU. Požar se je hitro razširil na okolico, višje ležeče skladišče konfekcije, tapetniško delavnico ter ostrešje. Ta čas v hidrantnem omrežju ni bilo vode, z gasilskimi aparati pa že ni bilo mogoče pogasiti, tako so bili delavci brez moči. Gasilo je 22 naših gasilcev ter več desetih sosednjih gasilskih društev kar 3 ure in pol. Zaradi hitrega in uspešnega gašenja je bilo preprečeno širjenje požara na sosednje delavnice in skladišča. Jasno je, da ko gori, se ne da več popraviti, pač pa je vedno treba storiti vse, da se škoda ne poveča. Dne 11. 7. je zagorelo gospodarsko poslopje Jerneja Škrjanca v Volčjem potoku. Ker je telefon v tej vasi vezan na Radomlje in dalje v Ljubljano, so se na klic številke 93 javili gasilci iz Radomelj in Ljubljane ter so prišli gasiti prej, kot smo bili v Kamniku obveščeni o požaru. Kljub temu je ostalo še dovolj dela za nas, ker je bilo treba premetati in pogasiti več ton sena, preden je bilo delo končano. Dne 1. 8. smo gasili avtomobil, last Franca Cestnika, Poljčeva pot 6 in to na

Starem gradu. Dne 29. 8. smo gasili depandanso domžalskega Planinskega doma na Veliki planini, ki ga je zažgal oskrbnik. Ker smo lahko s terenskim vozilom pripeljali brizgalno preko Raka na požarišče, smo lahko rešili večji del depandanse. Vendar je bilo dela in reševanja za 53 gasilcev dovolj za 5 ur. Tako je bila rešena skoraj vsa oprema in inventar ter velik del depandanse, veliki Planinski dom pa je ostal nepoškodovan, čeprav je bil zaradi vetra v veliki nevarnosti. Tako ne drži pisanje dnevnega časopisja, da je vse pogorelo. Prav bi bilo, da si novinar požar ogleda ter potem poroča o dejanskem stanju rešenega. Dne 16. 10 se je vnela lesena stena in strop v stanovanjski hiši Janeza Jagodiča, Medvedova 24, Kamnik, 31. 12 je bil požar v stanovanju Ane Opačič v frančiškanskem samostanu v Kamniku.

Te požare je gasilo 107 kamniških gasilcev, skupno 571 ur. V podatek niso všteti gasilci sosednjih društev, ki so tudi večkrat sodelovali pri gašenju. Škode je bilo za okrog 53.600.000 din ter obvarovano za 74.000.000 din premoženja. Torej je bilo pri hitrem in požrtvovalnem delu gasilcev rešeno in prihranjeno mnogo več vrednosti, kot bo stal novi gasilski dom v Kamniku. Toliko v vednost tistim, ki trdijo, da smo gasilci samo za škodo. Jasno je, da nastane nekaj škode tudi od gasilne vode, a vedno zelo pazimo, da jo je čim manj.

Dne 18. 6. smo reševali ponesrečenega Vinka Podgorška iz Tunjščice ter 2.3. zvečer skupno z vaščani in miličniki iskali 4 letnega Vida Rozmana iz Žal, ki se je izgubil, a je bil pravočasno najden.

Da so gasilci lahko to delo uspešno opravljali, je bilo treba mnogo vaj in tekmovanj ter tečajev za gasilce. Kupili smo UKW naprave za zvezo

med vozili, in da lahko pokličemo pomoč sosednjih društev. Novi terenski voz UAZ nam je lani še kako prav prišel. Brez njega bi morali nositi motorno brizgalno in ostalo orodje od Šimnovca do konca Velike planine, kjer stoji Domžalski Planinski dom, zaradi česar bi bila škoda neprimerno večja in bi res lahko držalo poročilo časopisa, da je vse pogorelo. Čoln za 4 osebe smo več let pogrešali za reševanje iz Bistrice in jezer. Lani smo ga dobili, kar nam bo prav prišlo pri našem delu.

O predavanjih po stanovanjskih blokkih smo že lani pisali v »Kamniškem občanu«. Naš namen je, da bi bili vsi državljani poučeni o vzrokih požarov ter pri gašenju začetnih tudi sodelovali. Škoda, da na njih ni bilo več obiska.

Gasilsko društvo Kamnik ima sedaj 50 mladih gasilcev ter 52 delovnih članov gasilcev. To dokazuje, da se gasilstvo v Kamniku dopolnjuje z mladino, in le v tem je bodočnost naše gasilske službe varstva pred požari. Znano je, da SIS za varstvo pred požari, skupščina občine Kamnik ter drugi dejavniki že več let zbirajo sredstva za gradnjo doma varnosti in zaščite. V sklopu tega bo tudi novi centralni gasilski dom. V delu so končni načrti, iskanje raznih dovoljenj ter ne nazadnje zbiranje potrebnih kreditov, da bi čim prej zastavili gradnjo novega gasilskega doma ter ga tudi dokončali. Naslednje leto proslavlja gasilsko društvo Kamnik 100 letnico delovanja, pa bo praznovanje še mnogo lepše, če bo združeno s prevzemom novih prostorov za gasilsko dejavnost. Z našim delom bomo tudi v bodoče dokazali, da smo mi in naši nasledniki vredni zaupanja in tega visokega priznanja naše družbe.

JOŽE BERLEC

Jamarji na Krasu

Zimski meseci niso ohromili dela jamarjskega kluba, kot bi masikdo mislil. Res je, da gore pokrije debela snežna odeja in je večina vhodov v alpske jame zatrpanih, toda usmerimo se južno in obiskujemo jame matičnega Krasa.

Konec decembra smo si ogledali znano Škamperlovo jamo pri Divači. Zelo toplo so nas sprejeli tamkajšnji jamarji in nam pokazali vhod v »temni« svet. To lepoto si lahko videl šele po petdesetmetrskem spustu skozi vhodno brezno, katero je idealno za plezanje. Teden za tem smo se udeležili demonstracije jamarjskega reševanja v Škocjanskih jamah – sodelovali so predstavniki skoraj vseh jamarjskih enot Slovenije kot predstavniki SLO in UJV.

Konec januarja so bile idealne snežne razmere in hodili smo po Vežici ter našli nekaj zanimivih dihalnikov. Teden kasneje smo na Korošici raziskovali Petkovo jamo (nad Petkovimi njivicami), ki zaradi pomanjkanja časa še ni dokončno raziskana in izmerjena. V tem času so v jami zanimive ledene tvorbe – sveče in kristali, kakršnih še nismo zasledili.

Ko smo se kondicijsko okrepili, je padla misel, da se preizkusimo še v vertikalnih. V literaturi smo zasledili veliko brezno v okolici Divače. Na nedeljo smo ga obiskali, a šele proti večeru se nam je nasmehnila sreča in smo našli vhod v jamo pri Konjčih.

V jame. Da bi jamo v tistih časih merili, seveda ni bilo govora. Ostala je le vest o »strašni globini«. Tako pravi zgodba.

V resnici pa sodi ta jama med največje slovenske vertikale. Z vrhno tehniko nismo imeli skrbi

Turnir v sedeči odbojki

Zavod za usposabljanje invalidne mladine je tokrat organiziral turnir v sedeči odbojki, ki sodi v okvir priprav na evropsko prvenstvo. Sodelovale so štiri ekipe: ŠDI Hrabri, Zagreb, Ljubljana in ZUIM Kamnik.

Kamničani so tokrat igrali dokaj dobro. Prvo tekmo so gladko izgubili z ekipo Ljubljane z 2:0 in si s tem zapravili možnost za uvrstitev na prvo ali drugo mesto. V boju za tretje mesto so premagali ekipo Zagreba z 2:1. Za Kamničane so igrali Franjo Izlakar, Robert Panzi, Andrej Lampret, Marjan Žavski, Jože Kovačič in Jože Bamfi. Ekipi sta veliko pomagala veterana Bamfi in Kovačič, ki sta zopet zaigrala za ekipo Kamnika.

Rezultati:
ZUIM Kamnik : DP Ljubljana 0:2 (9:15, 13:15)
SDI Hrabri : Zagreb 2:0 (15:13, 15:11)
ZUIM Kamnik : Zagreb 2:1 (13:15, 15:5, 15:10)
DP Ljubljana : SDI Hrabri 1:2 (9:15, 17:15, 14:16)

Končni vrstni red:
1. mesto SDI Hrabri (Zagreb)

2. mesto DP Ljubljana (Ljubljana)

3. mesto Zagreb (Zagreb)

3. mesto ZUIM Kamnik

Organizacija turnirja je bila solidna. Prvouvrščena ekipa je prejela pokal in priznanje, ostale ekipe le priznanja. Gosti iz Zagreba so ekipam iz Slovenije podarili dve lepi knjigi o njihovem mestu.

IVICA VUKADIN

Šahovski turnir na Jesenicah

Letošnje področno prvenstvo invalidov – šahistov je bilo v šahovskem klubu na Jesenicah. Igrali so po turnir sistemu, prvi dve ekipi pa sta si priborili pravico do nastopa na republiškem prvenstvu. Sodelovale so štiri ekipe, vsaka ekipa s po štirimi člani. Po tekmovanju so domačini pripravili kosilo, po katerem so podelili najboljšim ekipam priznanja.

Kamničani so nastopili z dvema ekipama, prva si je priborila drugo mesto in s tem pravico do nastopa na republiškem tekmovanju. Za to ekipo so nastopili M. Klemenčič, Kolman, Horzovič in Horvat, za drugo pa Cvek, A. Klemenčič, Jakovljevič in Jurkovič. Najboljši posameznik kamniških ekip je bil Marjan Klemenčič, ki ni izgubil nobene igre.

Končni vrstni red: 1. Jesenice (10 točk), 2. ZUIM I (7 točk), 3. Borač Kranj (6 točk), 4. ZUIM II (1 točka).

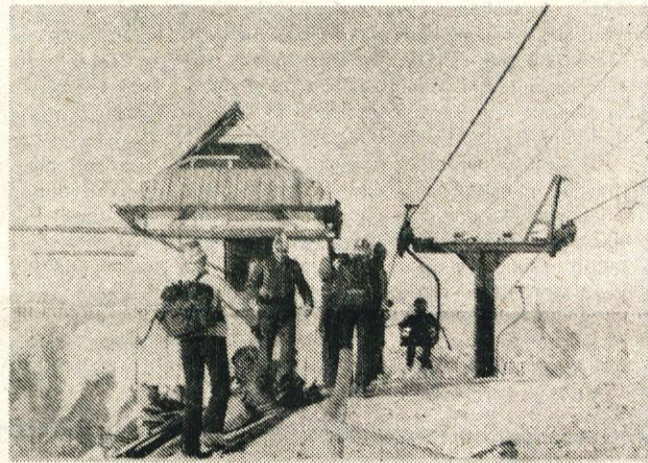
IVICA VUKADIN

Živahnější Velika planina

Lani ustanovljena interesna skupnost RTC Velika planina uspešno, kot smo tudi pričakovali, oživila utrip tega turističnega območja. To je čutili na boljše urejenih, označenih in zavarovanih smučiščih, v boljši preskrbi od Šimnovca do Tihe doline in seveda tudi v boljših storitvah na žičnicah. Marsikaj bo seveda še treba narediti, vendar že prvi koraki kažejo, da se da z dobro voljo veliko doseči. Tu mislimo predvsem na odnos delavcev SAP-Viatorja do gostov. Med zimskimi šolskimi poitnicami je bilo na Veliki planini tudi precej smučarjev iz sosednje Hrvaške, srečali pa smo tudi goste iz Italije. O utripu Velike planine pa naj spregovori nekaj posnetkov.

Čprav je na sedežnico na Šimnovcu čakalo okrog 60 smučarjev, so bili mnogi mnenja, da deset, petnajst minut čakanja ni preveč v primerjavi z vrstami na drugih smučiščih. Sicer pa se bo z izgradnjo ceste od Kranjskega raka do Dola, ki je v načrtih do leta 1984, odprl nov dostop na planino z vzhodne strani, kjer so še neizkoriščena najboljša smučišča.

Zlasti obiskovalci planinskih koč v kamniškem naselju so pozdravili prestavitve vmesne postaje na Zelenem robu. Doslej so namreč morali s težkimi nahrbtniki pešati z vrha Gradišča in obratno.

Smučišče z Zelenega roba proti Šimnovcu so lani očistili večjih skal, zasuli so dve vrtači. Letos bo treba smučišče še posejati s travo, tako da bo mogoče smučati tudi ob slabših snežnih razmerah.

Tečaj za mlade skakalce

V začetku februarja je bil v Kamniku tečaj za mlajše in starejše cicibane in pionirje skakalce. Udeležilo se ga je 25 tečajnikov, od katerih se jih je ob zaključku tečaja 14 pomerilo na 30 metrski skakalnici. Doseženi so bili tile rezultati.

Mlajši cicibani: 1. Tomaž Balantič (skoki 17,5 in 17,5 m) 155 točk.

Starejši cicibani: 1. Jernej Pikelj (20 in 20) 177 točk, 2. Tomaž Bizjak (16 in 18) 148 točk, 3. Tomaž Cibašek (15 in 18,5) 147,5 točk.

Mlajši pionirji: 1. Dušan Bobek (19,5 in 20) 173,5 točk, 2. Jože Moljč (19,5 in 19,5) 171 točk, 3. Stanko Breznik (18,5 in 19) 168,5 točk.

Starejši pionirji: Marjan Špehonja (24 in 24,5) 211 točk, 2. Peter Osolnik (21 in 20) 176 točk, 3. Nejko Breznik (19,5 in 19,5) 166 točk.

TIM – TOZD
eksperimentalna
tkalnica Kamnik
Ljubljanska 6
61240 Kamnik

objavlja

prosta dela in naloge

tkalk

– 4

Pogoji:
– dokončana osnovna šola,
– poskusno delo 3 mesece

Delo se združuje za nedoločen čas. Prijave pošljite v 10 dneh po objavi na tajništvo TOZD

ZAHVALA

Ob smrti drage mame

**MARIJE
KLEMEN**

roj. ZORE

se zahvaljujemo vsem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti, ji darovali cvetje in nam izrazili sožalje. Posebna zahvala dr. Kralju, sosedom, g. župniku, govornikom, ZZB ter Gasilskemu društvu Šmartno.

Vsi njeni

Šmartno, Kamnik

ZAHVALA

Ob smrti dragega moža in očeta

**ALOJZA
KOLARJA**

iz Velikega hriba 8

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem, znancem, njegovim nekdanjim sodelavcem in našim sodelavcem, ki ste nam bili v pomoč in uteho, nam izrazili sožalje, darovali cvetje in pokojnika spremili na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi pevskemu zboru za zapevne žalostinke

Vsi njegovi

in varno smo se lotili dela. Vpneš se v kolutno zavoro in že se odrineš od roba vhoda. Po nekaj metrih spusta prosto zanihaš nekje v stropu 130 metrov visoke dvorane. Drsiš dalje, tiho, neslišno, kot pajek po svoji nitki. Ni in ni konca. Uživaš v pogledu na kapnike, prelome, plasti in stene, ki drviijo navzgor. Kmalu spoznaš, da bo veselja konec in pristaneš na peščenem dnu. Žal se jama v globini 150 metrov konča. Možno sicer je, da bi med podornimi bloki še našli pot naprej, vendar nismo imeli časa za iskanje.

Sledi seveda fotografiranje, bratska delitev čokolade, pesem, tišina in nato mučni povratek. Stopiš v zanko, se vpneš v pas, skrčiš nogo, se vzravnaš, skrčiš, vzravnaš... Bolj in bolj te greje znoj, vhod pa je le bela točka nekje nad teboj. Počivaš, nihaš sem in tja kot nihalka na stari uri. Vključiš »vezo« in se pogovarjaš s tovariši. Dalje, dalje... tudi oni pod teboj žele priti ven. Po dobri uri se približaš robu. Zbereš še ostanek moči in se potegneš čez rob. Tovarišev stisk roke, požirek vročega čaja... še ena preizkušnja je za teboj. Katera bo naslednja?
D. D.

Delavska univerza z Bagatom

prireja

60-urni nadaljevalni tečaj krojenja in šivanja.

Tečaj se bo pričel 5. marca 1981 ob 15. uri v prostorih Izobraževalnega centra Rudolfa Maistra v Kamniku.

Prijave pošljite pravočasno na naslov ICRM DE Delavska univerza Kamnik, Novi trg – za tečaj krojenja in šivanja, ali po telefonu 831-452.

OBVESTILO ŽIVINOREJCEM

Nova telefonska številka Veterinarskega zavoda Kamnik-Domžale Kamnik, Titov trg 9 je:

832-207

Delovni čas od 6.–14. ure.

Veterinarski zavod Kamnik-Domžale

Ob požaru naše hiše se iskreno zahvaljujemo za vso požrtvovalnost in pomoč GD Moste in vsem krajanom.

Hvala tudi vsem sosednjim gasilskim društvom, ki so prihiteli na pomoč.

Kavčič Albin, Danica in Marija

Lepa bera uspehov naših smučarjev tekačev

Smo šele sredi sezone, pa so se smučarji tekači že odlično izkazali. Veliko znojnih kapljic je preteklo po razgretih obrazih smučarjev, ki so se pripravljali na kondicijskih treningih za letošnje sezono. Toda trud ni bil zaman, uspehi so na dlani.

Medregijsko tekmovanje za pionirje na Jezerskem (6. decembra 80): mlajši pionirji – 11. mesto Dušan Lanišek (3 km), mlajše pionirke – 1. mesto Ksenija Smolnikar (3 km), starejše pionirke – Majda Lanišek (3 km).

Meddruštveno tekmovanje na Arehu pri Mariboru: 1. Tatjana Smolnikar (5 km), 1. Ksenija Smolnikar (3 km), 1. Robert Smolnikar (8 km). Ivan Sušnik je bil za las ob tretje mesto med starejšimi mladinci.

Meddruštveno tekmovanje za 17. Rožičev memorial v Ratečah (20. decembra):

starejše mladinke – 1. Tatjana Smolnikar, mlajši mladinci – 5. Robert Smolnikar, starejši mladinci – 3. Ivan Sušnik, starejši mladinci – 15. Jože Klemenc, 17. Franc Kaučič, mlajši pionirji – 14. Dušan Lanišek, mlajše pionirke – 7. Ksenija Smolnikar, člani – 9. Zvone Kemperl, 10. Metod Pibernik.

XXII. meddruštveno tekmovanje za pokal Tomaža Godca v Bohinjski Bistrici (18. januarja):

starejši mladinci – 3. Ivan Sušnik (10 km), 11. Andrej Balantič, 12. Jože Klemenc, mlajši mladinci – 7. Robert Smolnikar (10 km), mlajše mladinke – 4. Barbara Novak (5 km), člani – 6. Metod Pibernik (15 km), 6. Miro Škrtinc, starejše pionirke – 6. Majda Lanišek (3 km), mlajše pionirke – 3. Ksenija Smolnikar (3 km). Na tem tekmovanju so ekipno zasedli 4. mesto.

Republiško prvenstvo za člane, članice, mladince in mladinke v Zlebeh – posamezno: starejše mladinke – 1. Tatjana Smolnikar (5 km), mlajše mladinke – 4. Barbara Novak (5 km), mlajši mladinci 8. Robert Smolnikar (8 km), starejši mladinci – 3. Ivan Sušnik (15 km) člani – 13. Andrej Lanišek (15 km), 18. Metod Pibernik; štafete: starejši mladinci – 2. Robert Smolnikar, Stane Lamprečnik, Ivan Sušnik.

S tem so si priborili srebrno medaljo.

Meddruštveno tekmovanje za srebrno folio v Bohinjski Bistrici (10. januarja): mlajše pionirke – 1. Ksenija Smolnikar, mlajši mladinci – 2. Robert Smolnikar, starejši mladinci – 2. Ivan Sušnik, mlajše mladinke – 3. Barbara Novak, starejše mladinke – 6. Majda Lanišek, člani – 10. Metod Pibernik, starejši mladinci – 12. Jože Klemenc, mlajši pionirji – 7. Dušan Lanišek, člani – 7. Zvone Kemperl.

Vsako leto je tudi državno prvenstvo, na katerem merijo svoje moči najboljši smučarji tekači iz vse Jugoslavije. Prireditelj letošnjega tekmovanja je bila SR Hrvatska, tekmovanje pa je bilo od 29. januarja do 1. februarja v Delnicah. Starejše mladinke – 2. Tatjana Smolnikar, starejši mladinci – 4. Ivan Sušnik, mlajše mladinke – 8. Barbara Novak, mlajši mladinci – 9. Robert Smolnikar, člani – 12. Metod Pibernik, starejši mladinci 15. Stane Lamprečnik, člani – 18. Zvone Kemperl. V štafetah 3 x 10 km so mladinci zasedli odlično drugo mesto. Tekli so Smolnikar, Lamprečnik in Sušnik. Člani v sestavi Kamperl, Pibernik in Lanišek so zasedli peto mesto.

Na osnovi odličnih rezultatov imamo Kamničani tri tekače, ki bodo zastopali barve Jugoslavije na bližnjem svetovnem prvenstvu. To so Tatjana Smolnikar, Ivan Sušnik in biatlonec Andrej Lanišek.

Vsi rezultati so bili doseženi ob pomoči trenerja Petra Laniška, ki se kljub svojemu delu požrtvovalno vključuje v vodenje tekačev po zasneženih smuških poljanah. Kljub slabim pogojem za vadbo – sekcija za teke nima profesionalnega trenerja niti motornih sani, ki so osnovni pogoj za treninge oziroma tekmovanja – tekači vseeno dosegajo dobre rezultate. Smučarji vse bolj pogrešajo tudi prevozno sredstvo – kombi, saj nam snežene razmere ne omogočajo treningov v Kamniku.

Smučarska sekcija za teke vabi vse, ki bi se radi vključili v ta lep, težaven, a zdrav šport. Vabimo predvsem mlade, da bi s pomočjo naših trenerjev Petra Laniška in Daneta Breliha v bližnji prihodnosti uspešno zastopali barve Kamnika v tej športni panogi.

F. SMOLNIKAR

Slalom v Srebrni dolini

Kaže, da sta letošnje dolgo trajno lepo zimsko vreme in mogoče tudi vrsta smučarskih tekmovanj vsepovsod prebudila iz nekaj letnega spanja mladino KS Tunjice.

Tako so že prvo nedeljo v februarju pripravili s pomočjo mlajših veteranov smuk v Srebrni dolini. Prvim s pomočjo veteranov, ker je bil ustanovni sestanek OOSMS – Tunjice komaj 2 dni pred smukom, tako, da so bili lahko le pokrovitelji. Seveda pa jim določena dela pri pripravah nanj niso ušla.

V nedeljo, 15. februarja pa so že prevzeli v svoje roke celotno organizacijo slaloma v Srebrni dolini, ki vztrajno čuva letošnji sneg in privablja tudi starejše vaščane Tunjic k bodrenju tekmovalcev.

Letaki so že nekaj dni najavljali tekmovanje in do sobote zvečer se je prijavilo že veliko tekmovalcev.

Predtekmovalka Milena je ob 10. uri dopoldne s primerno »hitro« voznjo nakazala veteranom, ki so prvi startali, da slalom v Srebrni dolini le ne bo kar tako. Kljub temu je Jožetu, Nandetu in še mnogim drugim uspelo lepo počasi, dostojanstveno in srečno prismočati skozi cilj. Najbolj pristržno smo z vzpodbujanjem pozdravili pionirke in mladince, hudo pa nam je bilo za vse tiste mlade tekmovalce, ki so odstopili zaradi padcev ali zgrešenih vrat. Po tekmovanju je bila v gostilni pri Slanovcu slovesna podelitev diplom, pokalov in medalj. Navdušeno smo zaploskali najmlajšim tekmovalcem, ki so bili ob sprejemanju medalj in diplom res pristržni in veseli svojih uspehov.

Boštjan, prvi v ekipi mladincev in daleč najboljši izmed njih, je ponosno dvignil pokal (malo tudi zaradi fotografiranja seveda) kot se to za vse prouvrščene spodobi, pa čeprav samo na tekmah v merilu krajevne skupnosti.

Veteranu Nandetu, ki je dosegel častno zadnje mesto, pa smo s primernim darilom (lesena žlica) zaželeli »dober tek« še tudi na prihodnjih smučarskih tekmovanjih.

Mogoče se bo našel kdo, ki bo ob branju tega kratkega zapisa zagodrnjal, češ, kaj pa je treba o takih malenkostih kot je organi-

zacija in izvedba smučarskega tekmovanja v neki krajevni skupnosti, pisati v časopis. Kot prebivalka naše krajevne skupnosti pa menim, da je treba že sam začetek akcij, ki ne bodo omejene samo na športne prireditve in s tem tudi ponovno prebujanje mladinske organizacije v Tunjicah, toplo in iskreno pozdraviti. Istočasno je to tudi priložnost, da vsem mladim KS Tunjice zaželimo pri njihovem delu v prihodnosti veliko uspehov.

Verjetno s svojim mnenjem in željami izražam tudi želje mnogih prebivalcev Tunjic, da je lepo in zadnji čas, da je mladinska organizacija ponovno zaživel. Roko na srce, večkrat smo lahko poslušali, kako godrnjamo: toliko mladih fantov in deklet je pri nas, pa nič ne delajo. Povsem upravičeno.

No, sedaj, ko se je premaknilo na bolje, jim le še enkrat zaželimo čim uspešnejše delo in pri tem delu čim manj napak seveda.

MARJETA SLABE

Sodniški zbor na stolpu ob skalalnici

Smučarski skoki ob 50-letnici smučarske organizacije

Zimski športi so bili v Kamniku razširjeni že mnogo prej kot pred 50 leti, saj poznavalci tovrstne zgodovine poročajo, da se je že v zadnji četrtini 19. stoletja kegljalo, balinalo in drsalo na ledu, v začetku tega stoletja pa sankalo.

Prvi začetki športnega smučanja segajo v leto 1915/16, še intenzivneje pa po letu 1918, ko so odlučni vojaki prinesli iz prve svetovne vojne domov smuči.

Leta 1931 so kamniški smučarji sklenili, da ustanovijo smučarsko sekcijo, ki se priključi športnemu klubu Kamnik. Kako delovni so bili pripadniki zimskega športa takrat pričajo podatki, da je bila zgrajena 30 m smučarska skakalnica – prva na območju Ljubljanske zimske športne zveze: 6. 1. 1932 je bila otvoritev in prvo tekmovanje.

Že 9. 12. 1931 je bila ustanovljena v Kamniku drsalna in hokejska sekcija. 7. 2. 1932 pa organizirana prva hokejska tekma v Jugoslaviji. Tekači so že dostojno zastopali naše mesto na tekmovanjih. Toliko le za uvod k članku, ki opisuje jubilejno prireditev ob 50 letnici in je bila v nedeljo 8. februarja na sedaj preurejeni 50 m skakalnici v Kamniku.

Smučarski klub Kamnik ima zdaj štiri sekcije in sicer: alpsko, tekaško, skakalno in sodniško. V svojih vrstah združuje 170 članov.

SK Kamnik je ob jubileju organiziral slalom – Vrhunski razred – za slovenski pokal na Kobbi 3. januarja pod pokroviteljstvom tovarne TITAN – TYROLIA.

Prav posebno pa so se zavzeli člani skakalne sekcije, ki so pripravili 30 in 50 m skakalnico. Mnogo snega je bilo treba navoziti in nanositi, ker tudi letos tu niso bile ugodne snežne razmere.

Ker 79 tekmovalcev – skakalcev iz 12 klubov je nastopilo in to: Jesenice, Borovnica, Tržič, Velenje, Zagorje, Ilirija, Mengeš, Sodražica, Logatec, Velike Lašče, Dol in Kamnik.

Mlajši in starejši pionirji so skakali na 30 metrski, mlajši in starejši mladinci ter člani pa na 50 metrski skakalnici. Vsak je opravil po tri skoke, prvega poskusnega in dva v konkurenci.

Tekmovanje je bilo posamezno in ekipno. Za ekipo sta se šetela po dva tekmovalca vsake kategorije.

Sodniška ekipa v sestavi: Milan in Dušan Mirtič, Boris Justin, Klemen Pibernik in Marjan Bovha je svoje delo dobro opravila, objavljeni pa so bili naslednji uspehi:

Mlajši pionirji: 1. Šmid Joško, Jesenice 180,7, 2. Zupan Matjaž, Tržič 172,6, 3. Pušnik Boris, Velenje 156,4;

Starejši pionirji: 1. Jekovec Viki, Tržič 169,7, 2. Grvala Đevad, Jesenice 165,3, 3. Žabkar Tomaž, Tržič 164,9;

Mlajši mladinci: 1. Dolar Tomaž, Jesenice 247,2, 2. Poljanc Franc, Tržič 229,1, 3. Špehonja Marjan, Kamnik 179,9;

Starejši mladinci: Pograjc Zvone, Zagorje 208,0, 2. Tominc Miha, Ilirija 206,6, 3. Ermenc Emil, Kamnik 195,7;

Člani: 1. Čepelnik Milan, Velenje 224,3, 2. Ilnikar Lojze, Ilirija 215,5, 3. Bokalič Bojan, Dol 210,6.

EKIPNO:

1. Kamnik 1544,2, 2. Zagorje 935,4, 3. Tržič 883,3, 4. Jesenice 874,0, 5. Velenje 741,3, 6. Ilirija 597,4, 7. Sodražica 512,7, 8. Logatec 399,4, 9. Mengeš 346,3, 10. Vel. Lašče 284,0, 11. Dol 210,6, 12. Borovnica 122,0.

Trije najboljši tekmovalci so prejeli praktična darila, ki so jih zbrali člani skakalne sekcije po naših delovnih organizacijah, pri zasebnih obrtnikih in trgovskih

podjetjih, ki jim gre zahvala za pomoč.

Videti in slišati je bilo, da so bili številni gledalci zadovoljni organizacijo tekmovanja, prava tako pa prireditelj s tako številnim obiskom.

KLUBSKO PRVENSTVO V SKOKIH 1981

Ker se je tekmovanje v skokih dne 8. II. 1981 štelo tudi za klubsko prvenstvo Kamnika smo do bili naslednje zmagovalce:

Člani: 1. Arko Jože 206 točk, 2. Gladek Milan 184 točk, 3. Grzinčič Mitja 180 točke.

Starejši mladinci: 1. Ermer Emil 195,7 točk, 2. Bobek Tom 177,3 točk.

Starejši pionirji: 1. Špehonja Marjan 179,9 točk, 2. Osolnik Peter 134,9 točk, 3. Koncilija Roman 123 točk.

Mlajši pionirji: 1. Bobek Dušan 137,7 točk, 2. Romšak Mila 123,9 točk, 3. Moljk Jože 123 točk.

Starejši cicibani: 1. Cibašec Tomaž 130,8 točk, 2. Pikelj Jernej 104,3 točk.

Mlajši cicibani: Balantič Tomaz 107,9 točk.

Skakalnica je bila dobro pripravljena za jubilejno prireditev ob 50-letnici

KAMNIŠKI OBČAN

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik – Ureja uredniški odbor – glavna in odgovorna urednica Jana Taškar – tehnični urednik Franc Mihavec – izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Tomšičeva 2, telefon 831-311 – tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 – Kamniški občan – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska CGP Delo v Ljubljani.